

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

Lovforslag nr. L 2. Fremsat den 4. oktober 1989 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove

(Forenkling af dispensationsbestemmelser m.v.)

§ 1

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 758 af 12. december 1988, som ændret ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 26 A, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Er den skattepligtige i medfør af § 29 A fritaget for, at en fortjeneste som nævnt i § 29 medregnes i den pågældendes særlige indkomst, skal de afskrivningsberettigede beløb, der er nævnt i stk. 2 og 3, nedsættes ved forlods afskrivning efter § 29 A, stk. 1.«.

2. § 29 A, stk. 1, affattes således:

»Indvindes en fortjeneste, der er skattepligtig efter § 29, ved modtagelsen af en forsikrings- eller erstatningssum, henregnes den ikke til den skattepligtiges særlige indkomst, hvis forsikrings- eller erstatningssummen anvendes fuldt ud til genopførelse eller genskaffelse af det skadelidte formuegode, og fortjenesten anvendes til forlods afskrivning på udgiften til genopførelse eller genskaffelse.«.

3. § 29 D, stk. 1, affattes således:

»Afskrivningsreglerne i afsnit I kan anvendes på dok- og beddingsanlæg, der er beregnet til bygning og reparation af skibe, samt på de til selve dokken eller beddingen hørende bygninger, installationer o.lign. Anvendelsen af reglerne er betinget af, at der i et indkomstår anskaffes aktiver som nævnt i 1. pkt. til en samlet anskaffelsessum af mindst 200.000 kr., og af, at salgsavancer m.v. på de pågældende aktiver også behandles efter reglerne i afsnit I.«.

4. I § 29 D, stk. 2, ændres »Aktiver, som omfattes af den tilladelse, der er nævnt i stk. 1,« til: »Aktiver, som efter stk. 1 afskrives efter afsnit I,«.

5. § 29 D, stk. 3, ophæves.

6. § 29 R, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Når indehaveren af en erhvervsvirksomhed dør, kan forskudsafskrivninger overtages af en ægtefælle eller højst én arving efter afdøde på de for afdøde gældende betingelser.«.

7. § 30 A affattes således:

»§ 30 A. Ved opgørelse af anskaffelsessummer, forbedringsudgifter og reparationsudgifter kan den skattepligtige ikke medregne afgift, der efter merværdiafgiftsloven kan fradrages som indgående afgift. Det samme gælder ved opgørelsen af den aftalte byggesum for et skib efter § 14.

Stk. 2. Ved opgørelsen af salgssummer medregnes ikke merværdiafgift.«.

§ 2

I lov om indskud på etableringskonto, jf. lovbekendtgørelse nr. 759 af 12. december 1988, som ændret ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 2, 4. pkt., udgår: »der er tale om en virksomhed, hvor antallet af ejere er højst 10, og hvor«.

2. § 5, stk. 2, 5. pkt., ophæves.

3. § 5, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For indskud på etableringskonto, der er foretaget inden 17. maj 1983, er beløbsgrænsen efter stk. 2 30.000 kr. Skatteministeren kan tillade, at kravet om personlig arbejdsindsats efter stk. 2 og 3 fraviges, når særlige omstændigheder taler derfor, og indskud på etableringskonto er sket inden 17. maj 1983. Bestemmelsen i dette stykke finder kun anvendelse indtil udgangen af indkomståret 1995.«.

4. § 5, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

5. I § 9, stk. 2, 1. pkt., ændres »Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at indskud på etableringskonto« til: »Samtlige indskud på etableringskonto kan«, og i 2. pkt. ændres »ansøgning indgives« til: »indskuddet hæves«.

6. I § 9, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»Hvis den skattepligtige i dette indkomstår har været omfattet af personskattelovens § 24, finder 1. pkt. dog ikke anvendelse i det omfang, indskuddet og tillæg efter stk. 1 eller 2 kan rummes inden for det beløb, der efter personskattelovens § 24 kunne fradrages ved opgørelsen af den personlige indkomst.«.

7. I § 10, stk. 3, ændres »2.-3. pkt.« til: »3.-4. pkt.«.

8. § 11, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. På tilsvarende måde forholdes, såfremt kontohaverens skattepligt efter kildeskattelovens § 1 ophører. Har etablering fundet sted, skal der dog ikke foretages efterbeskatning, så længe kontohaveren er skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d, af indkomsten fra virksomheden. Dog kan de ikke hævede indskud opretholdes på de oprindelige vilkår, hvis kontohaveren inden 2 år efter skattepligtens ophør på ny bliver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1. Efterbeskatning skal ske senest ved udløbet af fristen for etablering, jf. § 8.«.

9. I § 11, stk. 3, 3. pkt., ændres »Ministeren for skatter og afgifter eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan tillade, at« til: »Dog kan«.

10. I § 11 A, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Hvis den skattepligtige i dette indkomstår har været omfattet af personskattelovens § 24, finder 1. pkt. dog ikke anvendelse i det omfang,

indskuddet og tillæg efter 1. pkt. kan rummes indenfor det beløb, der efter personskattelovens § 24 kunne fradrages ved opgørelsen af den personlige indkomst.«.

§ 3

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 12. december 1988, som ændret ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 3A, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Skattepligtige personer kan kun benytte henlæggelser til investeringsfonds til forlods afskrivning på aktiver i en virksomhed, såfremt den skattepligtige person i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af virksomheden.«.

2. I § 3A, stk. 5, indsættes efter »kan«: »med virkning for indkomstårene til og med 1990«.

3. § 9, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»En foretagen investeringsfondshenlæggelse, der ikke anvendes som nævnt i § 3, stk. 1, kan hæves, selv om fristen efter § 6, stk. 2, ikke er udløbet.«.

4. I § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres »ansøgning indgives« til: »beløbet hæves«.

5. I § 10, stk. 2, udgår: »ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, tillade, at«, og »1 år« ændres til: »2 år«.

6. I § 10, stk. 3, udgår: »ministeren for skatter og afgifter tillade, at«, og »1 år« ændres til: »2 år«.

7. § 10, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. I tilfælde, hvor indehaveren af en erhvervsvirksomhed afgår ved døden, kan henlæggelsen overtages, ved skifte dog senest ved igivelse af boopgørelsen, af en ægtefælle eller højst én arving efter afdøde på de for afdøde gældende betingelser.«.

§ 4

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 481 af 9. august 1988, som ændret se-

nest ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes efter nr. 13:
»14) vederlag, der omfattes af ligningslovens § 5 C,«.
2. § 10, stk. 5, 3. og 4. punktum, ophæves.
3. § 26, stk. 4, ophæves.

§ 5

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 30. september 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2, ophæves.
Stk. 3 bliver herefter stk. 2.
2. § 5 B, stk. 2, affattes således:
»Stk. 2. Reglerne i fondsbeskatningslovens §§ 16-19 finder anvendelse ved den første ansættelse, for hvilken en ændring som nævnt i stk. 1 har virkning.«.
3. § 6, stk. 2, ophæves.
Stk. 3 bliver herefter stk. 2.
4. I § 10, stk. 1, udgår », medmindre Ligningsrådet i særlige tilfælde tillader, at et andet indkomstår lægges til grund«.
5. § 35 ophæves.
6. § 35 A, stk. 1, affattes således:
»For de efter reglerne i § 1, stk. 1, nr. 3, skattepligtige foreninger gælder de i stk. 2-3 nævnte overgangsregler. Det skatteår, for hvilket en forening første gang beskattes efter reglerne i nærværende lov, benævnes i det følgende overgangsskatteåret.«.
7. § 35 A, stk. 2, 3 og 7, ophæves.
Stk. 4-5 bliver herefter stk. 2-3.
8. § 35 B ophæves.
9. I § 35 C, stk. 1, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2«.
10. § 35 C, stk. 2 og 3, ophæves.
Stk. 4-5 bliver herefter stk. 2-3.

11. I § 35 F, stk. 1, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-3«.

12. § 35 F, stk. 2, ophæves.
Stk. 3-4 bliver herefter stk. 2-3.

13. §§ 36-38 ophæves.

§ 6

I lov om afgift af arv og gave, jf. lovbekendtgørelse nr. 62 af 6. februar 1987, som ændret ved § 5 i lov nr. 360 af 1. juli 1988 og § 4 i lov nr. 373 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 A indsættes efter litra c som nyt litra:
»d) plejebørn, der har haft bopæl hos arvelader i en sammenhængende periode på mindst 5 år, når opholdet er begyndt, inden plejebarnet fyldte 15 år, og højst en af plejebarnets forældre har haft bopæl hos arveladeren sammen med plejebarnet,«.
- Litra d - f bliver herefter litra e - g.
2. I § 2 A affattes litra e, der bliver litra f, således:
»f) personer, der har haft fælles bopæl med arvelader i de sidste to år før dødsfaldet, samt personer, der tidligere har haft fælles bopæl med arvelader i en sammenhængende periode på mindst to år, når den fælles bopæl er ophørt alene på grund af institutionsanbringelse,«.
3. § 3, stk. 5-7, ophæves.

4. § 15, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Skal en kapital, hvorpå der hviler rente-, indtægts- eller brugsnydelse, udredes fri for arveafgift, jf. § 21, stk. 3, kan boet vælge at betale afgiften af kapitalen straks, selv om afgift efter reglerne i stk. 1 og 2 først skulle betales senere. Afgiften beregnes da af værdien af kapitalen efter reglerne i § 17.«.

5. § 15, stk. 5 og 6, ophæves.

6. I § 44, stk. 1, ændres »§ 2 A, 1. pkt., litra f« til: »§ 2 A, 1. pkt., litra g«.

§ 7

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr.

558 af 16. september 1988, som ændret ved lov nr. 385 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Fortjeneste ved afståelse af én- og tofamiliehus og ejerlejligheder skal ikke medregnes, hvis huset eller lejligheden har tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen.«.

2. § 8, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

3. § 8, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Reglerne i stk. 1 gælder også for sommerhusejendomme o.lign., som ejeren eller dennes husstand har benyttet til privat formål i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen.«.

4. § 8, stk. 4, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Reglerne i stk. 1 gælder også ved afståelse af en anpart af en fast ejendom med mere end 2 beboelseslejligheder, såfremt anparten er forbundet med brugsret til en beboelseslejlighed i ejendommen, og lejligheden har tjent til bolig for ejeren af anparten eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet anparten.«.

5. I § 8, stk. 5, der bliver stk. 4, affattes 1. pkt. således:

»Fortjeneste eller tab ved afhændelse eller afståelse af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, der er forbundet med brugsret til en beboelseslejlighed i en ejendom med mere end 2 beboelseslejligheder, medregnes ikke ved opgørelsen af skattepligtig almindelig eller særlig indkomst efter aktieavancebeskatningsloven, hvis lejligheden har tjent til bolig for ejeren af værdipapiret eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet værdipapiret.«.

6. § 8, stk. 5, 3. pkt., ophæves.

7. I § 8, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres »stk. 4 og 5« til: »stk. 3 og 4«.

8. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Fradraget efter stk. 1 gives kun, hvis ejendommen har tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen.«.

9. § 9, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»I disse tilfælde er det dog en betingelse, at ejeren eller dennes husstand havde beboet huset eller lejligheden i en del af eller hele den periode, hvori denne ejede den samlede ejendom.«.

10. I § 14, stk. 4, ændres »§ 8, stk. 4, 5 og 6« til: »§ 8, stk. 3, 4 og 5«.

§ 8

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbeholdning nr. 555 af 16. september 1988, som ændret senest ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 B indsættes:

»§ 5 C. Vederlag for vedhængende eller godskrevne renter i forbindelse med overdragelse af rentebærende fordringer medregnes ved indkomstopgørelsen hos den, der har krav på vederlaget. Vederlaget fradrages ved indkomstopgørelsen hos den, der er forpligtet til at betale vederlaget. Vederlaget medregnes, henholdsvis fradrages, ved opgørelsen af den skattepligtiges renteindtægter for det indkomstår, hvori handelen afvikles. De til vederlaget svarende vedhængende eller godskrevne renter medregnes ved opgørelsen af den skattepligtiges renteindtægter for det indkomstår, hvori de forfalder til betaling.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for skattepligtige, der fordeler renteudgifter og renteindtægter på den måde, der er nævnt i § 5, stk. 5.«.

2. § 7 F, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) boligstøtte ydet efter lov om individuel boligstøtte samt efter § 19 i lov om boliger for ældre og personer med handicap.«.

3. § 7 F, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) tilskud efter § 37, stk. 1-2 og 4, § 40, stk. 1-2, § 44, stk. 2, § 44 a, stk. 2, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1-2, § 47, stk. 1, og § 62, stk. 2-3, i lov om byfornyelse og boligforbedring.«.

4. § 7 F, stk. 1, nr. 3, ophæves.

5. § 16 A, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Den regionale told- og skatteforvaltning, for København og Frederiksberg kommuners vedkommende dog skattedirektoratet, kan tillade, at beløb, der udloddes i forbindelse med en nedsættelse af aktiekapitalen eller andelskapitalen i et selskab, der ikke er under likvidation, fritages for beskatning efter reglerne i stk. 1. Fortjeneste eller tab ved den pågældende udlodning behandles i så fald efter de almindelige regler om beskatning af fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v.

Stk. 3. Finder udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber og andelselskaber sted forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, kan den regionale told- og skatteforvaltning, for København og Frederiksberg kommuners vedkommende dog skattedirektoratet, tillade, at de udbetalte beløb eller en del af disse ikke skal medregnes i modtagerens skattepligtige almindelige indkomst, når særlige omstændigheder taler derfor. I så fald behandles de beløb, der fritages for almindelig indkomstbeskatning, efter de almindelige regler om beskatning af fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v.

Stk. 4. Den regionale told- og skatteforvaltning, henholdsvis skattedirektoratets, afgørelse efter stk. 2 og 3 kan indbringes for den centrale told- og skatteforvaltning, hvis afgørelse ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

6. § 16 B, stk. 1, affattes således:

»Afstår en person, der er omfattet af den i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2-3, nævnte personkreds, aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, herunder konvertible obligationer, samt tegningsret til sådanne værdipapirer til det selskab, der har udstedt de pågældende værdipapirer, medregnes afståelsessummen i den pågældendes skattepligtige almindelige indkomst, jf. dog stk. 6.«

7. § 16 B, stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Beskatning af afståelsessummen efter stk. 1 finder ikke sted, hvis

- 1) den pågældende afstår samtlige aktier m.v.,
- 2) den pågældende er skattepligtig efter aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 5,
- 3) den pågældende og dennes ægtefælle efter afståelsen er uden indflydelse på selskabets generalforsamling eller i selskabets bestyrel-

se eller direktion på grundlag af valg, aftale, vedtægt, fondsfundats eller lignende, og

- 4) den pågældende og dennes ægtefælle efter afståelsen tilsvarende er uden indflydelse i selskaber, der er forbundne med selskabet som moder-, datter- eller søsterselskab.

Stk. 7. Den regionale told- og skatteforvaltning, for København og Frederiksberg kommuners vedkommende dog skattedirektoratet, kan tillade, at afståelsessummen fritages for beskatning efter stk. 1. Den regionale told- og skatteforvaltnings, henholdsvis skattedirektoratets, afgørelse kan indbringes for den centrale told- og skatteforvaltning, hvis afgørelse ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 8. Ligningsrådet kan tillade, at afståelsessummen fritages for beskatning efter stk. 2, 4 og 5. Ligningsrådets afgørelse kan indbringes for skatteministeren.

Stk. 9. I de tilfælde, hvor der meddeles dispensation efter stk. 7-8, behandles fortjeneste eller tab ved afståelsen efter de almindelige regler om beskatning af fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 10.

§ 9

I lov om afgift af renter af forbrugslån, jf. lovbeholdtændring nr. 286 af 3. maj 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) Vederlag, der fradrages efter ligningslovens § 5 C. Overstiger vederlag for vedhængende eller godskrevne renter i forbindelse med obligationshandler de samlede obligationsrenter, som er forfaldet i afgiftsåret, fremføres det overskydende beløb til det følgende afgiftsår. Fremføring kan dog kun finde sted, hvis afgiftsgrundlaget er positivt.«

2. § 3, stk. 6, nr. 1, affattes således:

»1) Samlede renteindtægter, herunder renter efter ligningslovens § 5 C, stk. 1, sidste pkt.«

3. I § 4 indsættes efter »indkomstår«: »j. dog § 3, stk. 1, nr. 3«.

§ 10

I lov om særlig indkomstskat m.v., jf. lovbe-

kendtgørelse nr. 900 af 21. december 1987, ophæves § 17, stk. 3.

§ 11

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 554 af 16. september 1988, som ændret senest ved lov nr. 385 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 6, ændres »§ 8, stk. 3« til: »§ 8, stk. 2«.

2. § 64 A ophæves.

3. I § 65, stk. 1, ændres », jf. ligningslovens § 16 B, stk. 1.« til: »omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1 eller stk. 6.«.

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Loven har virkning fra og med indkomståret 1990.

Stk. 2. § 2, nr. 6 og 10, har dog virkning for indskud, der foretages den 4. oktober 1989 eller senere.

Stk. 3. § 6 har virkning, når afgiftspligten indtræder den 1. januar 1990 eller senere.

Stk. 4. § 7 har virkning for afståelser i indkomståret 1990 og senere indkomstår.

Stk. 5. § 4, nr. 1, § 8, nr. 1, og § 9 har virkning for aftaler om overdragelse af fordringer, hvor afviklingen sker den 1. januar 1990 eller senere.

Stk. 6. § 8, nr. 2, har virkning for tilskud, som ydes den 1. januar 1989 og senere.

Stk. 7. § 8, nr. 5-7, § 10 og § 11, nr. 3, har virkning for afståelser, der finder sted den 1. januar 1990 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Forenklingsarbejdet

Skatteområdet har i mange år været præget af megen ny lovgivning, der har bevirket, at skattesystemet er blevet meget uoverskueligt. Det er overordentligt vanskeligt både for skatteyderne og administrationen at sætte sig ind i de gældende regler.

Med henblik på at gøre skattelovgivningen mere overskuelig og dermed forbedre skatteydernes retssikkerhed, har regeringen iværksat en systematisk indsats med regelforenkling på skatteområdet.

Til at forestå arbejdet med at forenkle skattelovgivningen har skatteministeren nedsat et Forenklingsudvalg. Udover Skatteministeriet er Administrations- og Personaledepartementet, Kommunernes Landsforening, Skatteinspektørforeningen og København og Frederiksberg kommuner repræsenteret i Forenklingsudvalget.

Forenklingsudvalgets opgave er at kulegrave skattelovgivningen og skatteadministrationen med henblik på at forenkle reglerne, sanere blanketter og cirkulærer, afskaffe dobbeltadministration m.v.

På længere sigt er det målet, at skattelovgivningen skal systematiseres i et mindre antal overskuelige, enkle og let tilgængelige love. Denne første forenklingslovpakke er således det første led i en samlet forenklingsreform på skatteområdet.

Forenklingslovpakken indeholder følgende forenkende initiativer:

- 1) Forenkling af dispensationsbestemmelser m.v.
- 2) Forenkling af lejeværdireglerne.
- 3) Afskaffelse af dobbeltadministration i forbindelse med vedtægtsgodkendelser af sociale fonde.
- 4) Afskaffelse af dobbeltadministration i forbindelse med skatte- og toldforvaltningernes og skifteretternes behandling af eftergivelse af skatter og afgifter.

Som idegivere til Forenklingsudvalget er der nedsat en Referencegruppe. Referencegruppens opgave er at komme med forslag til nye forenklingsprojekter samt vurdere de igangsatte projekter. Referencegruppen består af praktikere fra følgende organisationer og højere læreanstalter:

Den danske Bankforening
 Danmarks Sparekasseforening
 De danske Landboforeninger
 Danske Husmandsforeninger
 Tolvmandsforeningerne og Dansk Skovforening
 Dansk Erhvervsgartnerforening
 Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
 Erhvervenes Skatteseekretariat
 Advokatrådet
 Assurandør-Societetet
 Dansk Fiskeriforening
 Danmarks Havfiskeriforening
 Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
 Foreningen af Registrerede Revisorer
 Skattelovrådet
 Butikshandelens Fællesråd
 Universiteterne
 Handelshøjskolerne.

Referencegruppen har peget på forenklingsprojekter, der er udvalgt efter, om de gavner skatteyderne enten direkte, ved skatteyderens kontakt med skattevæsenet, eller indirekte ved enklere regelgrundlag for skattemyndighederne og dermed hurtigere sagsbehandling. Gennemførelse af disse forenklingsprojekter vil samtidig fremme borgernes retssikkerhed på skatteområdet.

Forenklingsprojekterne er udarbejdet i ad hoc projektgrupper med faglig ekspertise fra Skatteministeriets departement, Statsskattedirektoratet, Landsskatteretten, Direktoratet for Toldvæsenet, kommunerne og eventuel ekstern faglig bistand fra andre ministerier og organisationer. Til forberedelse af den første forenklingspakke har der været nedsat i alt 8 projektgrupper. Grupperne har dels arbejdet med forenkling af skattelovene og dels med sanering af cirkulærerne.

Foruden de før nævnte forslag til forenklinger af skattelovgivningen er en række cirkulærer og bekendtgørelser sammenskrevet og forenklet. Der er således udarbejdet én samlet bekendtgørelse til kildeskatteloven og ét samlet cirkulære til kildeskatteloven samt ét samlet cirkulære til selskabsskatteloven. Endvidere er sondringen mellem lønmodtagere og selvstændigt erhvervsdrivende blevet præciseret i cirkulærereform. I alt indeholder forenklingspakken såle-

des følgende 8 initiativer med klare forenklen-
delementer:

- 1) Forenkling af dispensationsbestemmelser m.v.
- 2) Forenkling af lejeværdireglerne.
- 3) Afskaffelse af dobbeltadministration i forbindelse med vedtægtsgodkendelser af sociale fonde.
- 4) Afskaffelse af dobbeltadministration i forbindelse med skatte- og toldforvaltningernes og skifteret-
ternes behandling af eftergivelse af skatter og af-
gifter.
- 5) Sammenskrivning af bekendtgørelserne til kilde-
skatteloven.
- 6) Sammenskrivning af cirkulærerne til kildeskatte-
loven.
- 7) Sammenskrivning af cirkulærerne til selskabs-
skatteloven.
- 8) Præcisering af sontring mellem lønmodtagere og
selvstændige erhvervsdrivende.

Regelforenklingsarbejdet vil fortsætte, så længe
der er behov for en yderligere forenkling af skattele-
vene. Det er sigtet, at der med jævne mellemrum skal
præsenteres forenklingsspakker.

II. Forenklingsslovpakke I.

1. Forenkling af dispensationsbestemmelser m.v.

Forenklingssudvalget har fundet, at man med for-
del kan omlægge en række dispensationsbestemmel-
ser i skattelovgivningen, således at det bliver unød-
vendigt at søge dispensation, hvor der er fast praksis
for at give denne. Man går således fra et system med
forudgående kontrol af skatteborgernes dispositio-
ner over til efterfølgende at skulle kontrollere, om be-
tingelserne har været opfyldt. Dette vil ske i forbin-
delse med den almindelige ligning.

Formålet med lovforslaget er som et led i foren-
klingspakken at styrke retssikkerheden og forenkle
skattereglerne ved bl.a. at lovfæste (objektivere)
praksis i nogle af de dispensationsbestemmelser, der
er baseret på en så fast praksis, at ansøgningsproce-
duren alene virker som et besværligt og overflødig
led. Derudover foreslås ophævelse af en række be-
stemmelser, der ikke, eller kun i ringe omfang, bruges
i praksis. Der er tale om bestemmelser, som tiden er
løbet fra, og som det derfor er hensigtsmæssigt at op-
hæve, bl.a. for at modernisere skattelovgivningen og
gøre den mere overskuelig.

Ved at lovfæste dispensationspraksis vil det nu
fremgå direkte af loven, hvilke betingelser der skal
være opfyldt. Derved øges retssikkerheden for borge-
ren. Objektivisering medfører også en administrativ
forenkling for skattevæsenet af et ikke ubetydeligt
omfang samtidig med, at ansøgninger efter de dis-
pensationsbestemmelser, der ikke i denne omgang
objektiveres, hurtigere kan behandles af skattemyn-

dighederne til gavn for både borgeren og skattemyn-
dighederne. Det er tanken senere at komme med
yderligere forslag til objektivisering af dispensations-
bestemmelser i skattelovgivningen.

De vigtigste ændringer af materiel karakter er, at
det foreslås, at avancer på fast ejendom gøres skatte-
frie, uanset ejerperiodens længde, hvis sælgeren eller
dennes husstand har beboet ejendommen i (en del af)
den periode, sælger har ejet ejendommen. Derudover
foreslås det, at adgangen til at hæve etableringskon-
toindsud og investeringsfondshenlæggelser i utide
mod efterbeskatning gøres fri. Endvidere foreslås en
væsentlig forenkling af ligningslovens § 16 B, stk. 1,
der går videre end en lovfæstelse af hidtidig praksis.
Efter forslaget vil alene hovedaktionærer være om-
fattet af § 16 B, stk. 1, medens alle øvrige aktionærer
behandles efter de almindelige regler om beskatning
af fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v. til
andre end det udstedende selskab. Dette vil normalt
sige efter aktieavancebeskatningslovens regler. Dertil
kommer et forslag om, at renter, der afregnes i forbin-
delse med obligationshandler og overdragelse af an-
dre rentebærende fordringer, altid beskattes, hen-
holdsvis fradrages, i det indkomstår, hvor obliga-
tionshandelen m.v. afvikles.

Endvidere indeholder forslaget en bestemmelse
om skattefritagelse for boligtilskud ydet efter § 19 i
lov om boliger for ældre og personer med handicap.
Forslaget skal ses i lyset af gennemførelsen af lov nr.
163 af 15. marts 1989 om ændring af lov om boliger
for ældre og personer med handicap.

De øvrige 3 lovforslag, der er led i forenklingsspa-
kken, fremsættes samtidig med det foreliggende lov-
forslag. Det drejer sig om følgende lovforslag:

2. Forenkling af lejeværdiregler.

Forslaget går ud på, at reglerne for beregning af le-
jeværdi ændres, således at lejeværdiberegningen for
én- og tofamiliehuse m.v. i langt de fleste tilfælde
kan foretages maskinelt ud fra de oplysninger, som
skattemyndighederne har. Denne forenkling overflø-
diggør anvendelsen af de skemaer, der hidtil er udar-
bejdet til brug for lejeværdiberegningen i særlige si-
tuationer.

For det første foreslås, at ejendomsværdien pr. 1.
januar i indkomståret benyttes som beregnings-
grundlag for lejeværdien. Herved opnås:

- at ombygninger og nybygninger indgår hurtigere i
det maskinelle beregningsgrundlag for lejeværdi-
en.

For det andet foreslås, at de komplicerede regler i
ombygnings- og nybygningssituationer afskaffes. Det
foreslås i stedet:

- at ombygninger normalt ikke giver anledning til ændring af grundlaget for begrænsning af stigning i lejeværdi,
  - at der ved nybygning på vurderet eller uvurderet grund ikke beregnes lejeværdi af nybygningen i det år, hvor nybygningen tages i brug uden at være vurderet, men til gengæld beregnes der lejeværdi uden anvendelse af begrænsningsreglerne i det følgende år, hvor der er foretaget en vurdering af nybygningen,
  - at ombygninger, i tilfælde, hvor forskelsværdien stiger med mere end 100 pct., resulterer i, at lejeværdien beregnes som for nybyggede ejendomme.
- Derved opnås en ophævelse af de komplicerede regler om beregning af lejeværdi for uvurderede ejendomme og større ombygninger.

For det tredje foreslås, at ejendomme, som har ændret retslig status siden vurderingen eller har været anvendt til beboelse i andet omfang end forudsat ved vurderingen, skal omvurderes.

Dette medfører en ændret lejeværdiberegning for køberen i tilfælde, hvor f.eks. udlejede ejerlejligheder sælges ved lejerens fraflytning.

3. Forenkling af vedtægtsgodkendelse af sociale fonde.

Efter de gældende regler kan en arbejdsgiver fradrage bidrag til en social fond efter pensionsbeskatningslovens § 52 eller ligningslovens § 14 F. Fradragsretten er betinget af, at fondens vedtægter samt efterfølgende vedtægtsændringer er godkendt af skatteministeren (Statsskattedirektoratet). Ud over skatteministerens godkendelse skal Fondsregistret efter reglerne i fondsloven godkende fondenes vedtægter og efterfølgende vedtægtsændringer skal godkendes af såvel Justitsministeriet som fondsmyndigheden.

Det regelsæt, der blev indført med fondslovens ikrafttræden den 1. januar 1985, har medført, at der nu finder en dobbeltadministration sted, som forsinke hele godkendelsesproceduren. Denne unødige dobbeltadministration foreslås afviklet ved en afskaffelse af den skattemæssige forhåndsgodkendelse af de sociale fonde. Forslaget medfører, at fondene i fremtiden underkastes reglerne i det almindelige lignings- og kontrolsystem.

4. Eftergivelse og henstand.

Ved lovforslaget er det hensigten at skabe fælles retningslinier på hele Skatteministeriets område vedrørende eftergivelse og henstand for personer.

Endvidere er der ved forslaget taget udgangspunkt i konkurslovens bestemmelser om gældssanering, idet det også er hensigten at tilpasse skattevæsenets

og toldvæsenets eftergivelsespraksis til skifteretternes praksis i sager om gældssanering.

Ved forslaget etableres der således en ensartet praksis inden for de nævnte myndigheder, der i realiteten behandler de samme sager. Dette vil medføre en ensartet behandling af borgerne og dermed en styrkelse af retssikkerheden på dette område.

Herudover medfører harmoniseringen med gældssaneringsreglerne, at man ofte kan undgå at gennemføre en gældssanerings sag ved skifteretten, når der udelukkende eller i overvejende grad er tale om gæld til skatte- og toldvæsenet.

De i forslaget skitserede principper kan endvidere danne grundlag for skattevæsenets og toldvæsenets tiltrædelse af akkorder og indebære en forenkling af reglerne herom.

De nuværende regler om eftergivelse af personlige skatter har været årsag til, at skattevæsenet i visse tilfælde har måttet nægte at indgå i ordninger vedrørende rekonstruktioner. Efter indførelsen af de nye regler vil det ikke længere være nødvendigt for skattevæsenet at indtage sådanne særstandpunkter.

Ved lovforslaget er det desuden formålet at indføre hjemmel til eftergivelse af og henstand med betaling af skattebeløb, som en person efter kildeskatteloven er pligtig at indeholde eller opkræve, samt bøder der er vedtaget for personer efter lovens § 79, stk. 1.

Endvidere er det formålet at indføre hjemmel til eftergivelse af og henstand med betaling af told, afgifter, arbejdsmarkedsbidrag, renter m.v., som en person hæfter for efter told- og forbrugsafgiftslovgivningen samt lov om arbejdsmarkedsbidrag.

Der er i forslaget også hjemmel til at eftergive eller bevilge henstand med beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende indbetaling af visse beløb.

Der er især tale om eftergivelse af indeholdte, ikke indbetalte A-skatter samt moms, hvor eftergivelse hidtil ikke har haft nogen hjemmel, men hvor henholdsvis skattevæsenet og toldvæsenet efter nærmere retningslinier undlader opkrævning og tiltræder afdrags- eller henstandsordninger.

5. Provenumæssige virkninger.

I det følgende er gennemgået de provenumæssige virkninger af forenklingslovpakkens enkelte lovfor-slag.

Forenkling af dispensationsbestemmelser m.v.

Ændringerne i afskrivningsloven skønnes at give et beskedent provenutab, idet der åbnes for, at andre arvinger end ægtefæller og enarvinger kan overtage forskudsafskrivninger. Der foreligger ikke statistiske

oplysninger, der kan danne baggrund for et underbygget provenuskøn.

Ændringerne i *etableringskontoloven* og i *investeringsfondsloven* skønnes at give en beskeden provenugevinst, idet skatteindbetalingerne fremrykkes, når der gives adgang til at hæve indskudsbeløb i tide mod efterbeskatning samt et procenttillæg.

Ændringerne i *ejendomsavancebeskatningsloven* vil i perioder med stagnerende ejendomspriser kun have beskedne provenumæssige konsekvenser. Det skal dog bemærkes, at forslaget i perioder med store prisstigninger på fast ejendom kan medføre et mindre provenutab for staten og kommunerne. Provenutabet opstår ved, at fortjeneste ved salg af visse ejerboliger skattefritages.

Ændringerne i *ligningslovens* § 5 C om vederlag for renter, der afregnes i forbindelse med handler med obligationer og andre rentebærende fordringer (handelsrenter), vil i langt de fleste tilfælde betyde, at fradragstidspunktet for vederlaget fremrykkes, første gang for handler, der afvikles i 1990. Under forudsætning af stort set uændret placeringsmønster for private vil der fremkomme en provenunedgang vedrørende ordningens første år 1990. Nedgangen kan rent skønsmæssigt anslås til størrelsesordenen 50 mill. kr. Der er her alene tale om en likviditetsforskydning.

Ændringerne af *ligningslovens* § 7 F, hvorefter tilskud efter § 19 i lov om boliger til ældre og personer med handicap gøres skattefri, skønnes at medføre et provenutab på ca. 0,5 mill. kr. i 1989 og ca. 1,5 mill. kr. i 1990.

De foreslåede ændringer af reglerne i *ligningslovens* § 16 B vedrørende tilbagesalg af aktier til det udstedende selskab skønnes for *hovedaktionærer* kun at medføre et meget beskedent provenutab, idet hovedparten af de berørte hovedaktionærer allerede efter gældende praksis ville have opnået dispensation. For *mindretelsaktionærer* er det ikke muligt at skønne over, hvor stort et provenutab der vil være forbundet med forslaget. Mindretelsaktionærer kan ifølge forslaget efter 3 års ejertid tilbagesælge deres aktier til det udstedende selskab uden beskatning. Det er usikkert, hvilket omfang tilbagesalgene vil have, og hvorledes tilbagesalgene vil påvirke udbytteudlodningerne i disse selskaber. Allerede efter gældende praksis ville dog langt hovedparten af de berørte mindretelsaktionærer have opnået dispensation.

Ændringen i *lov om afgift af renter af forbrugslån* er en konsekvensændring som følge af den foreslåede § 5 C i *ligningsloven*. Forslaget medfører, at købte vedhængende renter sidestilles med renteudgifter i relation til renteaftiftsloven.

Ændringerne i *personskatteloven*, *selskabsskatteloven*, *arveafgiftsloven*, *lov om særlig indkomstskat* og

kildeskatteloven har ingen provenumæssige virkninger.

Lejeværdiregler.

Forenklingforslagene vedrørende lejeværdireglerne vil primært have provenumæssige virkninger i forbindelse med de foreslåede regler for beregning af lejeværdi ved nybygning og ombygning af ejerboliger, samt ved omvurdering af ejerlejligheder frigjort fra lejemål.

Under forudsætning af stort set uændrede ejendomsværdier i de nærmeste år skønnes forslagene at medføre et provenutab i størrelsesordenen 40 mill. kr. i 1990, heraf knap 20 mill. kr. for staten. I 1991 skønnes provenutabet at blive ca. 25 mill.kr. og i 1992 ca. 20 mill.kr., heraf henholdsvis ca. 10 mill.kr. i 1991 og knap 10 mill.kr. i 1992 for staten.

Sociale fonde.

Lovforslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Eftergivelse og henstand.

Lovforslaget skønnes ikke at ville medføre nævneværdige provenumæssige konsekvenser, idet der vil være tale om eftergivelse af fordringer, som kun i beskedent omfang kan inddrives. Endvidere omfatter lovforslaget eftergivelse for skyldnere, som i øvrigt ville kunne opnå gældssanering ved skifteretten.

6. Administrative virkninger.

Forenkling af dispensationsbestemmelser m.v.

Lovforslaget berører en række forskellige skattelove og vil betyde administrative forenklinger i såvel den statslige som i den kommunale skatteadministration. Skatteministeriet skønner, at forenklingen af dispensationsbestemmelserne m.v. efter en indkørsperiode vil indebære årlige statslige besparelser på 30-40 årsværk og årlige kommunale besparelser på 50 årsværk.

Det er aftalt med kommunerne, at der en gang om året gennemføres forhandlinger mellem kommunerne og Skatteministeriet med henblik på at opgøre og udmønte de kommunale rationaliseringsgevinster ved det forløbne års regelforenklinger i bloktilskuds- og personalereduktioner. Den kommunale besparelse ved nærværende lovforslag samt de øvrige forslag i Forenklinglovpakke I vil blive endeligt fastlagt i forbindelse med disse forhandlinger.

Lejeværdiregler.

De foreslåede regler om forenkling af lejeværdibe-

regningen i særlige situationer betyder, at lejeværdiberegningen i de fleste tilfælde kan ske maskinelt.

Forslaget vil derfor medføre en forenkling for skatteadministrationen, der ikke længere skal foretage beregningerne manuelt i de fleste af de særlige situationer. Som det tidligere er anført, medfører ændringerne, at særreglerne bliver mindre komplicerede og lettere at forstå. Det skønnes, at den årlige kommunale besparelse vil være 30-40 årsværk.

Sociale fonde.

Forslaget betyder en administrativ lettelse. Det vil fortrinsvis være de sociale fonde, der opnår en lettelse.

Eftergivelse og henstand.

Lovforslaget vil medføre en administrativ lettelse, idet dobbeltadministration i henholdsvis skifteretterne og skatte- og toldvæsenet undgås. Forslaget indebærer således en vis aflastning af skifteretterne. Her til kommer en vis aflastning af Skatteministeriets departement, idet den centrale told- og skatteforvaltnings afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Lov om skattemæssige afskrivninger er ændret senest ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, 2. samling, sp. 9847, 10048, 11008, 11395; tillæg A, 5805; tillæg C, 1243.

Lov om indskud på etableringskonto er ændret senest ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, 2. samling, sp. 9847, 10048, 11008, 11395; tillæg A, 5805; tillæg C, 1243.

Lov om investeringsfonds er ændret senest ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, 2. samling, sp. 9847, 10048, 11008, 11395; tillæg A, 5805; tillæg C, 1243.

Lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven) er ændret senest ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 9847, 10048, 11008, 11395; tillæg A, 5805; tillæg C, 1243.

Lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskat) er ændret senest ved lov nr. 209 af 13. april 1988, jf. Folketingstidende 1987-88, sp. 6654, 8036, 8652, 8873; tillæg A, 4125; tillæg B, 539; tillæg C, 443.

Lov om afgift af arv og gave er ændret senest ved lov nr. 373 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 2075, 4290, 10464, 10839; tillæg A, 2947; tillæg C, 1127.

Lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom er ændret senest ved lov nr. 385 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 7588, 8448,

9729, 10691; tillæg A, 4719; tillæg B, 1519; tillæg C, 1105.

Lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven) er ændret senest ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 9847, 10048, 11008, 11395; tillæg A, 5805; tillæg C, 1243.

Lov om afgift af renter af forbrugslån er ændret senest ved lov nr. 671 af 3. november 1988, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 301, 377, 1070, 1259; tillæg A, 1451; tillæg B, 7, 35; tillæg C, 45.

Lov om særlig indkomstskat m.v. er ændret senest ved lov nr. 360 af 10. juni 1987, jf. Folketingstidende 1986-87, sp. 5682, 7667, 12920, 13272; tillæg A, 3481; tillæg B, 2473; tillæg C, 905.

Lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat) er ændret senest ved lov nr. 385 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 7588, 8448, 9729, 10691; tillæg A, 4719; tillæg B, 1519; tillæg C, 1105.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1.

Til nr. 1.

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 2.

Modtagelse af forsikrings- eller erstatningssummer, der udløser en fortjeneste i form af genvundne afskrivninger, skal efter de gældende regler ikke henregnes til skattepligtig særlig indkomst, hvis summen fuldt ud anvendes til genopførelse eller genanskaffelse. Skatteyderen har et krav herpå, hvis betingelserne er opfyldt. Forslaget indebærer alene en præcisering af, at skatteyderen ikke længere skal ansøge om skattefritagelse for at opnå sin ret. Erklæring om summens anvendelse skal gives i forbindelse med indgivelse af selvangivelse. Bestemmelsens indhold er uændret.

Til nr. 3-5.

Dok- og beddingsanlæg kan efter tilladelse afskrives efter afskrivningslovens afsnit I (maskiner og driftsmidler m.v.). Bestemmelsen foreslås objektiviseret, således at der ikke skal søges om tilladelse. Ændringen medfører alene, at ansøgningsproceduren afskaffes. Det materielle indhold opretholdes. Praksis har været meget lempelig, og der er i hovedsagen givet tilladelse, når blot udgifterne afholdes på det geografiske område, hvor dok- og beddingsanlægget befinder sig. Udgifter til ombygning af marketenderi, baderum, udvidelse af reparationslokaler, udskiftning af vinduer m.v. vil således kunne afskrives umid-

delbart efter lovens afsnit I, når bestemmelsen er objektiviseret, og ansøgningsproceduren er afskaffet.

Til nr. 6.

Når skatteyderen dør, er hovedreglen, at forskudsafskrivninger på maskiner og bygninger efterbeskattes. Dog kan en efterlevende ægtefælle, som overtager boet til hendsiden i uskiftet bo, eller en enearving efter afdøde få tilladelse til at overtage forskudsafskrivningerne.

Den foreslåede ændring omfatter både en objektivisering af bestemmelsen og en udvidelse af kredsen af successionsberettigede. Udvidelsen er begrundet i, at indtræden i afdødes forskudsafskrivninger skal kunne finde sted uanset antallet af arvinger efter afdøde. Succession er altså ikke udelukket, fordi afdøde efterlader sig flere arvinger. Gældende regler kan i dag f.eks. forhindre, at en af afdødes arvinger overtager afdødes virksomhed og forskudsafskrivninger, idet efterbeskatning skal finde sted, hvorved boets økonomi bliver belastet med efterbeskatningen. Adgang til succession forudsætter i øvrigt som hidtil, at succesoren opnår leverandørens samtykke til skyldnerskiftet. Endvidere skal alene successor og ikke de øvrige arvinger hæfte for en eventuel efterbeskatning, som måtte opstå, hvis forudsætningerne for de foretagne forskudsafskrivninger ikke opfyldes. Herved fraviges det almindelige princip om, at privatskiftende arvinger hæfter solidarisk. Forskudsafskrivningerne kan kun overtages af én person, der skal være en af arvingerne eller ægtefællen. Kun den, der overtager forskudsafskrivningerne, hæfter for en eventuel fremtidig efterbeskatning. Eventuel efterbeskatning skal foretages på grundlag af afdødes skattepligtige indkomst i forskudsafskrivningsåret.

Til nr. 7.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændring i anden lovgivning.

Til § 2

Til nr. 1-2.

Til etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed i etableringskontolovens forstand kræves, at den skattepligtige eller dennes ægtefælle deltager med personlig arbejdsindsats i ikke uvæsentligt omfang, og at antallet af ejere er højst 10. Denne 10-personers regel foreslås ophævet, ligesom bestemmelsen om, at der kan dispenseres fra 10-personers kravet, foreslås ophævet. Det materielle indhold af bestemmelsen ændres ikke ved den foreslåede afskaffelse af 10-personers reglen, da det i dispensationspraksis reelt har været arbejdskravet, der har været det afgørende mo-

ment. Alene arbejdskravet skal være afgørende for, om den skattepligtige anses for etableret i etableringskontolovens forstand. Til afgørelsen af, om arbejdskravet er opfyldt, skal de i cirkulære nr. 167 af 30. oktober 1984 givne retningsregler fortsat følges.

Til nr. 3.

Den gældende dispensationsbestemmelse vedrører kun indskud, der er foretaget før 17. maj 1983, og giver mulighed for, at man kan etablere sig i lovens forstand, hvis man anskaffer aktiver for mindst 30.000 kr. og opfylder arbejdskravet. Denne beløbsgrænse på 30.000 kr. reguleres ikke og var ved etableringskontolovens indførelse ved lov nr. 222 af 4. juni 1965 grænsen for, hvornår etablering ansås at have fundet sted.

Efter dispensationspraksis gives der altid dispensation med hensyn til beløbsgrænsen, når blot der er anskaffet aktiver for mindst 30.000 kr. Det er denne praksis, der foreslås lovfæstet i bestemmelsen. For så vidt angår arbejdskravet, meddeles der alene dispensation, når særlige omstændigheder taler derfor. På grund af disse konkrete forhold opretholdes dispensationsbestemmelsen for så vidt angår arbejdskravet. De hidtil anvendte retningslinier herom i cirkulære nr. 167 af 30. oktober 1984 finder fortsat anvendelse. Bestemmelsen foreslås tidsbegrænset, fordi det med tiden vil blive vanskeligt at etablere selvstændig erhvervsvirksomhed for 30.000 kr. Tidsbegrænsningen vil tilskynde kontohaverne til at få etableret sig inden udgangen af 1995, hvis etableringen skal ske for et mindre beløb end det nuværende krav hertil i § 5, stk. 2, på 134.100 kr. (1989). I 1995 er 10-års fristen for etablering efter § 8 normalt udløbet for indskud, der er foretaget før 17. maj 1983, medmindre indskyderen er omfattet af § 8, stk. 1, 2. pkt. (40 års-reglen). Der er således stadig ca. 7 år til at foretage etablering, ligesom det i 1995 vil være 12 år siden, etableringskontoindskuddet blev foretaget. Især når henses til den meget lave grænse for etablering efter denne bestemmelse (30.000 kr.), er der behov for at markere en afslutning for etablering for beløb, der i forhold til kravene til etablering i dag og i 1995 er meget lavt sat.

Til nr. 4.

Formuegoder, der er anskaffet tidligere end 3 år før etableringsåret, kan efter tilladelse medregnes ved opgørelsen af anskaffelsessummen. Dispensationsmuligheden ses ikke at have været anvendt. Der kan således ikke være behov for at medregne mere end 3 år gamle formuegoder til anskaffelsessummen. Derfor foreslås dispensationsbestemmelsen ophævet.

Til nr. 5.

Efter de gældende regler kan indskud på etableringskonto ikke hæves før etableringsfristens udløb. Der kan dog gives tilladelse til at hæve indskuddene i utide mod efterbeskatning. Forslaget går ud på at afskaffe kravet om dispensation, således at etableringskontoindskud altid kan hæves mod efterbeskatning. Der er tale om en liberalisering af adgangen til i utide at hæve midlerne fra etableringskonti. Efter fast praksis har man tilladt frigivelse i utide mod efterbeskatning, hvis kontohaveren ikke har foretaget indskud i de sidste 3 år. Af administrative forenklingssyn skal der ikke gælde en sådan frist mellem sidste indskudsår og hæveåret. Efterbeskatningens størrelse gør det urentabelt at spekulere i hurtige indskud og hævninger, hvorfor den liberale hæveadgang ikke belaster administrationen af ordningen.

Til nr. 6.

Ved lov nr. 256 af 22. maj 1986 blev etableringskontolovens § 9, stk. 3, ændret. Beskatningen sker herefter med summen af satsen for almindelig indkomstskat efter personskattelovens § 6 (22 pct.) og med satsene for de kommunale og amtskommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter (ca. 29 pct.) for fradragåret.

Formålet med bestemmelsen er i forbindelse med forslaget om at liberalisere hæveadgangen at sikre, at efterbeskatningen sker med samme procent som den, hvormed indskuddet er fradraget, også i de tilfælde, hvor (en del af) indskuddet er fradraget ved opgørelsen af den beregningsmæssige personlige indkomst som følge af overgangsreglen i personskattelovens § 24. Lovændringen har virkning for indskud, der foretages fra og med fremsættelsesdagen.

Til nr. 7.

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 8.

I tilfælde af midlertidigt skattepligtsophør gives der i dispensationspraksis tilladelse til, at efterbeskatning udsættes i indtil 3 år. Bestemmelsen foreslås objektiveret med den begrænsning, at skattepligten nu skal indtræde inden 2 år efter ophøret. Herved svarer reglen til den foreslåede ændring af investeringsfondslovens § 10, stk. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 6. Det er reelt en udsættelse med efterbeskatningen, der finder sted i de tilfælde, hvor kontohaveren ikke bliver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 inden 2 års fristens udløb. På grund af det særlige 5 pct.-tillæg ved efterbeskatning er det økonomisk ufordelagtigt at udsætte efterbeskatningen unødigt, hvilket vil motivere kontohavere, der antager, at skat-

tepligtsophøret vil vare længere, til straks at få foretaget efterbeskatningen.

Til nr. 9.

Ikke-hævede indskud kan tillades opretholdt, selv om virksomheden afhændes eller ophører, hvis den skattepligtige inden 1 år på ny etablerer sig. Bestemmelsen foreslås objektiveret, således at ikke-hævede indskud kan opretholdes på de oprindelige vilkår, hvis kontohaveren inden 1 år efter afhændelsen eller ophøret på ny etablerer selvstændig virksomhed. Efter hidtidig praksis meddeltes der altid dispensation.

Til nr. 10.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 6.

Til § 3

Til nr. 1.

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1-2. Reglerne for, hvornår arbejdskravet anses for opfyldt, fremgår af cirkulære nr. 166 af 29. oktober 1984 om investeringsfonds.

Til nr. 2.

Bestemmelsen giver mulighed for at dispensere fra kravet om personlig arbejdsindsats og gælder alene for henlæggelser foretaget før 17. maj 1983.

Kravet om personlig arbejdsindsats i driften af virksomheden blev indført i 1983. Dispensationsmuligheden fra arbejdskravet blev indført i 1984. Den foreslåede ændring medfører, at dispensationsmuligheden falder bort med udløbet af 1990. Henlæggelserne skal efter forslaget anvendes inden udgangen af indkomståret 1990 for at undgå efterbeskatning. I 1990 vil 6-års fristen for anvendelse af investeringsfonds alligevel være udløbet. Dette gælder dog ikke skattepligtige, der har foretaget henlæggelser før 1983 og ikke senere har foretaget henlæggelser. For disse gælder, at dispensationsbestemmelsen vil bortfalde med udgangen af 1990.

Til nr. 3-4.

Henlæggelser til investeringsfonds kan kun efter tilladelse hæves mod efterbeskatning før anvendelsesfristens udløb.

Den foreslåede ændring medfører en liberalisering af bestemmelsen, idet henlæggelser uden tilladelse kan hæves i utide mod efterbeskatning, d.v.s. førend 6-års fristen efter § 6, stk. 2, udløber. På grund af størrelsen af efterbeskatningen vil den liberale hæveadgang ikke belaste det administrative system i pengeinstitutter og hos skattevæsen ved flere hævninger før

anvendelsesfristens udløb. Reglen i § 6, stk. 3, gælder også ved efterbeskatning efter den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 5.

Hvis erhvervsvirksomheden afhændes eller ophører, kan henlæggelserne tillades opretholdt, hvis den skattepligtige inden 1 år overtager en anden virksomhed.

Bestemmelsen foreslås objektiveret, således at ikke hævede indskud, uden at dispensation er nødvendig, kan opretholdes på de oprindelige vilkår. Fristen foreslås samtidig forlænget til 2 år. En 2-års frist vil gøre reglen mere anvendelig for skatteyder og skattevæsen, da skatteyderen bedre får mulighed for at anvende investeringsfondshenlæggelserne i en ny virksomhed, ligesom 1-års fristen ofte er overskredet inden skattevæsenet erfarer, at virksomheden er ophørt eller afhændet.

Til nr. 6.

Der kan gives tilladelse til opretholdelse af henlæggelser til investeringsfonds, hvis der er tale om et midlertidigt skattepligtsophør. Bestemmelsen har alene interesse for de skattepligtige, som forventer, at deres skattepligt vil genindtræde, idet en ellers udskudt efterbeskatning belastes med yderligere årlige 5 pct.-tillæg.

Bestemmelsen foreslås objektiveret, ligesom 1-års fristen foreslås forlænget til 2 år. Forslaget indebærer altså, at skattepligtsophør først medfører efterbeskatning, hvis personen, selskabet, foreningen eller fonden ikke inden 2 år herefter på ny bliver skattepligtig af erhvervsvirksomhed.

Til nr. 7.

En efterlevende ægtefælle, der hensidder i uskiftet bo, eller en enarving, kan efter de gældende regler få tilladelse til at overtage afdødes henlæggelser til investeringsfonds på de for afdøde gældende betingelser. Tilladelse er i praksis blevet betinget af, at succesoren inden 1 år efter dødsfaldet viderefører afdødes virksomhed, eller overtager eller påbegynder anden selvstændig virksomhed. Lovens § 2 forudsætter, at den skattepligtige for at kunne foretage henlæggelse til investeringsfonds driver selvstændig erhvervsvirksomhed.

I lighed med lovforslagets § 3, nr. 5, ad lovens § 10, stk. 2, foreslås det, at den skattepligtige inden 2 år efter dødsfaldet skal kunne overtage investeringsfondshenlæggelsen. Bestemmelsen foreslås endvidere objektiveret og kredsen af successionsberettigede udvidet. Bestemmelsen foreslås ændret således, at ægtefællen eller enhver arving efter afdøde uden tilladelse

kan overtage afdødes investeringsfondshenlæggelser. Henlæggelserne kan kun overtages af én person, der skal være en af arvingerne eller ægtefællen. Kun den, der overtager henlæggelserne, hæfter for en eventuel fremtidig efterbeskatning. En eventuel efterbeskatning foretages som hidtil på grundlag af afdødes skattepligtige indkomst for de år, hvori henlæggelserne er foretaget.

Til § 4

Til nr. 1.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af den nye § 5 C i ligningsloven, der er foreslået i § 8, nr. 1. Forslaget sikrer, at vederlag for vedhængende renter (handelsrenter) fortsat behandles som kapitalindkomst.

Til nr. 2.

Efter personskatteovens regler er begrænset skattepligtige berettiget til personfradrag ved skatteberegningen efter de samme regler, som gælder for fuldt skattepligtige personer. For enkelte arter af indkomst, der er omfattet af den begrænsede skattepligt, indrømmes der dog ikke personfradrag.

Der gives således ikke personfradrag ved begrænset skattepligt, når indkomsten består af

- godtgørelse for medlemskab af eller som medhjælper for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende,
- understøttelser og andre lignende ydelser af skattepligtig art, der udredes af offentlige myndigheder eller institutioner eller af offentlige eller private fonds, legater eller lignende,
- andre arter af skattepligtig indkomst, der i det væsentlige udgør en nettoindkomst for erhververen, eller tidligere fuldt skattepligtige personers vederlag for virksomhed her i landet,
- vederlag til rådgiver, konsulent eller anden lignende medhjælp her i landet.

Der gives heller ikke personfradrag ved begrænset skattepligt, når personen

- udøver et erhverv med fast driftssted her i landet eller deltager i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her, eller
- ejer fast ejendom her i landet eller nyder indtægter af samme.

Opregningen er ikke udtømmende.

Loven åbner dog mulighed for, at der under ganske særlige omstændigheder kan indrømmes personfradrag i disse tilfælde.

Efter praksis imødekommes en sådan ansøgning, når ansøgerens indkomst i det væsentligste stammer her fra landet. Indtjeningen i udlandet skal således

nominelt være mindre end indtjeningen i Danmark. Der tages endvidere hensyn til ansøgerens mulighed for at opnå personfradrag i bopælslandet.

Personfradraget tildeles for et år ad gangen, og der kræves derfor årlig ansøgning.

Bestemmelsen i personskatteloven er i næsten enslydende form overført fra kildeskattelovens § 37, stk. 7, der fik sin seneste udformning i 1984. Statsskattedirektoratet har efter denne bestemmelse registreret 6 sager. Af disse er 4 ansøgninger imødekommet. Siden personskattelovens vedtagelse er der registreret en ansøgning om personfradrag efter denne bestemmelse. Der er således tale om et meget begrænset antal sager. Det er da formentlig også meget sjældent, at betingelserne kan være opfyldt, idet de omhandlede indkomster typisk ikke vil udgøre mere end halvdel af den samlede indkomst for Danmark og udlandet.

Under hensyn til sagernes ringe antal foreslås muligheden for at opnå personfradrag for de pågældende begrænset skattepligtige personer helt ophævet.

Til nr. 3.

Efter personskattelovens regler er det muligt at opnå et forhøjet personfradrag for en fuldt skattepligtig person, der ved indkomstårets udløb ikke lever sammen med en ægtefælle. Det er en betingelse, at den skattepligtige godtgør at have børn, herunder stedbørn, adoptivbørn og plejebørn, som ved begyndelsen af det kalenderår, hvori skatten betales, er fyldt 17 år og er under uddannelse. Det er endvidere en betingelse, at barnet i indkomståret i overvejende grad forsørges af den skattepligtige. For 1987 udgør forhøjelsen 2/3 af det personfradrag, den pågældende opnår efter de almindelige regler herom og for indkomståret 1988 1/3.

Bestemmelsen ophørte med at have virkning med udløbet af indkomståret 1988. Bestemmelsen foreslås derfor (formelt) ophævet med virkning fra og med indkomståret 1989.

Til § 5

Til nr. 1 og 3.

Efter bestemmelserne i selskabsskattelovens § 4, stk. 2, kan Ligningsrådet, hvor særlige forhold gør sig gældende, tillade, at der ved den første skatteansættelse for et dansk selskab anvendes et andet skatteår end nævnt i selskabsskattelovens § 4, stk. 1. Tilsvarende gælder for udenlandske selskaber, jf. selskabsskattelovens § 6, stk. 2, jf. stk. 1.

Bestemmelserne sigter på tilfælde, hvor et selskab afslutter regnskabet kort før skatteårets begyndelse, og hvor det bl.a. af hensyn til færdiggørelse af regn-

skaber m.v. kan være praktisk først at medtage selskabet for det efterfølgende skatteår.

Da reglerne imidlertid i praksis ikke har haft nogen betydning, foreslås det, at de ophæves.

Til nr. 2 og 5-13.

Ved lovforslagets § 5, nr. 5-13, ophæves en række forældede overgangsbestemmelser for bestemte skatteår, og ved § 5, nr. 2, ændres en henvisning. Når det foreslås at erstatte henvisningen til § 35 A, stk. 3-7, i § 5 B, stk. 2, med én henvisning til fondsbeskatningslovens §§ 16-19, skyldes det, at bestemmelserne i § 35 A, stk. 3-7, i vidt omfang er forældede, og bestemmelserne i fondsbeskatningslovens §§ 16-19 dækker samme område som selskabsskattelovens § 35 A, stk. 3-7. Forslaget indeholder desuden redaktionelle ændringer.

Til nr. 4.

Med indførelsen af selskabsskattelovens § 10, stk. 1, videreførtes statsskattelovens tidligere hovedregel om, at selskabers indkomst for et givet regnskabsår beskattes i det indkomstår, der følger nærmest efter regnskabsafslutningen.

Der forekom dog selskaber, som først blev ansat til beskatning et skatteår senere, og denne beskatningsrytme (opstået før skatteåret 1961/62) blev videreført ved bestemmelsen i selskabsskattelovens § 10, stk. 2.

Dispensationsbestemmelsen i § 10, stk. 1, in fine, blev indføjet for at åbne mulighed for, at der under ganske særlige omstændigheder efterfølgende kunne overspringes et skatteår. Formålet var bl.a. at give mulighed for sambeskatning mellem selskaber, hvor det ene selskab i forvejen er omfattet af § 10, stk. 2.

Ligningsrådets dispensationspraksis har været meget restriktiv. Baggrunden for de givne tilladelser skyldes til dels den tidligere regel i selskabsskatteloven om, at hvis der var etableret en sambeskatning, skulle nyhvervede/stiftede selskaber også indgå i sambeskatningen. Denne regel er nu ophævet, og det foreslås derfor, at også dispensationsbestemmelsen ophæves.

Til § 6

Til nr. 1-3.

I henhold til arveafgiftslovens § 3, stk. 5, kan skatteministeren, hvis arvingen har indtaget et barns stilling i arveladerens hjem enten som plejebarn, eller fordi arvingen har opholdt sig i hjemmet sammen med den ene af sine forældre, tillade, at arveafgiften svares efter samme afgiftsklasse som for arveladerens børn.

I praksis har man lagt afgørende vægt på, at arvingen i barnealderen har haft bopæl hos arveladeren.

Afgiften nedsættes således altid, når arvingen har haft bopæl hos arveladeren i et sammenhængende tidsrum på mere end 5 år, og forholdet er begyndt, inden arvingen fyldte 15 år.

Skatteministeren kan ligeledes i henhold til bestemmelsens stk. 6 tillade, at afgiften nedsættes til en lavere afgiftsklasse end den, arvingens slægtsskabsforhold til arvelader vil betinge, i tilfælde hvor en arving ved arveladers død i længere tid har hørt til dennes husstand eller været økonomisk afhængig af denne.

I 1986 blev der indsat et litra b i § 2 A, hvorefter samlevende af samme køn får afgiften beregnet efter ægtefælleskalaen.

Samtidig blev kravet til sambotidens længde for søskende, der havde fælles bopæl med arvelader, nedsat fra 10 år til 2 år, jf. § 2 A, litra e.

Da det herefter blev vanskeligt at begrunde forskellen mellem på den ene side reglerne for samlevende af samme køn og samlevende søskende og på den anden side andre samlevende, f.eks. papirløse par, blev der for sidstnævnte grupper administrativt fastsat regler, hvorefter afgiften efter ansøgning blev nedsat til klasse A, hvis den fælles bopæl ved dødsfaldet havde bestået i de sidste 2 år.

I maj 1987 besluttede Folketinget (B 150) at opfordre regeringen til at ændre § 3, stk. 6, således at det klart fremgik af lovteksten, hvilke regler der gælder for afgiftsnedsættelse for ugifte samboende af modsat køn.

I juni 1988 vedtog Folketinget loven om registreret partnerskab, hvorefter registrering af partnerskab mellem to personer af samme køn som hovedregel har samme retsvirkning som indgåelse af ægteskab. Litra b i arveafgiftslovens § 2 A blev derfor samtidig ophævet.

Virkingen heraf er, at en ikke-registreret partner eller en papirløs samlever efter to års fælles bopæl med arveladeren, ved dennes død betaler afgift efter klasse A, medens en registreret partner betaler afgift efter den lavere ægtefælleskala.

Bestemmelserne gælder kun for arv, herunder § 5a-erhvervelser (forsikringsbeløb m.v.). Gaver mellem ugifte samlevende uden for den gaveafgiftspligtige personkreds og gaver til plejebørn vil således også efter forslaget vedtagelse være indkomstskattepligtige.

Bemyndigelsen til at nedsætte arveafgiften for plejebørn er udlagt til skifteretter og eksekutorer som 1. instans.

Det foreslås, at de betingelser, som i dag stilles efter § 3, stk. 5 og 6, for at arveafgiften kan beregnes efter den billigere klasse A, kommer til at fremgå af

loven. Forslaget indebærer således, at der ikke længere skal søges herom.

Disse nuværende og fremtidige betingelser er:

- 1) Plejebørn: Bopæl hos arvelader i en sammenhængende periode på mindst 5 år, der skal være begyndt inden det fyldte 15. år.
- 2) Samboende: Fælles bopæl med arvelader i de sidste to år før dødsfaldet.

Plejebørn vil således kunne få afgiften beregnet efter klasse A, hvis de enten opfylder betingelserne i litra d eller litra f.

At arvingen har haft fælles bopæl med arveladeren ved dødsfaldet, må i almindelighed kunne dokumenteres ved fremlæggelse af bopælsattester fra folkeregisteret.

Foreligger der ikke folkeregisteroplysninger, er udgangspunktet, at samlivet ikke kan anses for dokumenteret. Såfremt der imidlertid fra to uvildige personer, der var bekendt med forholdene, fremkommer erklæringer om samlivet og længden heraf, og disse erklæringer støttes af andre oplysninger, kan disse i særlige tilfælde udgøre den fornødne dokumentation.

Med fælles bopæl ved dødsfaldet sidestilles det forhold, at arvelader eller arving i umiddelbar tilknytning til, at de har haft fælles bopæl, er flyttet på institution, typisk et plejehjem. Det er uden betydning, hvor lang tid institutionsopholdet har varet.

Arvens størrelse og arvingens indkomst og formue er uden betydning for anvendelsen af bestemmelsen.

Til nr. 4-5.

Efter arveafgiftslovens § 15, stk. 1 og 2, skal arveafgiften af en kapital eller fast ejendom, hvoraf en anden person end arvingen skal nyde indtægterne eller brugen, betales ved indtægts- eller brugsrettens ophør.

Efter stk. 4-6 kan skatteministeren, når boet skal betale afgiften, tillade, at afgiften betales straks i forbindelse med skiftet. Boet undgår ved en sådan tilladelse at skulle sætte et beløb til side til dækning af den afgift, der ellers skulle betales ved indtægts- eller brugsrettens ophør, og som ville være vanskelig at beregne, fordi man ikke kender værdierne på ophørs-tidspunktet.

Hvis der gives tilladelse til, at afgiften betales straks, beregnes den af de aktuelle værdier. Der beregnes dog samtidig af Statsanstalten for Livsforsikring efter forsikringsmæssige principper et nedslag, således at man alene skal betale det beløb, der under hensyntagen til rentnyderens forventede levealder og renten i samfundet skulle sættes til side, hvis man først skulle betale den beregnede afgift ved rentnyderens død.

F. t. I. vedr. forskellige skattelove

Det er ikke almindeligt, at det i testamenter bestemmes, at boet skal betale afgiften af kapitaler, som der hviler rentenydelser på. Stk. 4-6 anvendes derfor yderst sjældent.

Forslaget vedrører stk. 4-6. Det foreslås, at det direkte af loven skal fremgå, at boet kan vælge at betale afgiften straks, hvis boet skal betale afgiften af en kapital eller fast ejendom, hvorpå der hviler indtægts- eller brugsnydelse. Det er en forudsætning for, at bestemmelsen kan anvendes, at kapitalen udlægges til en bestemt person eller institution i forbindelse med bobehandlingen. Den meget indviklede beregning af nedslag foreslås ophævet. Der sker således en forenkling i behandlingen af de sager, der i dag omfattes af stk. 4-6.

Til nr. 6.

Der er tale om en konsekvensændring.

Til § 7

Til nr. 1-10.

Efter gældende regler er fortjeneste ved afståelse af en- og tofamilieshuse, sommerhuse, ejerlejligheder og landbrugets stuehuse skattefri, når ejeren eller dennes husstand har beboet ejendommen i mindst 2 år af det tidsrum, hvori den pågældende har ejet den. Det er normalt en betingelse, at ejendommens grundareal er mindre end 1400 m². Skatteministeren kan, når ganske særlige omstændigheder foreligger, indrømme fritagelse for beskatning, selv om kravet om 2 års beboelse i ejertiden ikke er opfyldt.

I praksis gives dispensation, når det er nødvendigt at skifte bolig, fordi arbejdsstedet flyttes. Det er tilfældet, når der som ved landbrugsejendomme er knyttet bopælspligt til arbejdsstedet, eller når afstanden fra hjem til arbejdssted ellers ville blive forøget væsentligt.

Der meddeles altid dispensation, når ejendommen sælges i anledning af separation, skilsmisse eller ægtefællens død.

Der dispenseres ved opløsning af et fast samlivsforhold mellem 2 personer, uanset køn og uanset forholdets karakter, og hvad enten samlivsforholdet opløses ved fraflytning eller ved død. Med henblik på at sikre, at der kun dispenseres i de tilfælde, hvor samlivet har haft en fastere karakter, kræves det i praksis, at parterne har ejet ejendommen i sameje.

Der dispenseres endelig, når afhændelsen skyldes ejerens eller dennes husstands sygdom. Sygdommen skal være konstateret efter erhvervelsen af ejendommen og skal have vanskeliggjort fortsat beboelse.

3 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Der dispenseres ikke i andre tilfælde. Der dispenseres således aldrig i de hyppigt forekommende tilfælde, hvor afhændelsen skyldes økonomiske vanskeligheder, eller når boligen bliver for lille på grund af familieudvidelse.

I 1987 var der ialt godt 1000 ansøgninger om dispensation fra ejendomsavancebeskatningen.

Det foreslås at ophæve beskatningen af én- og tofamilieshuse, sommerhuse, ejerlejligheder og landbrugets stuehuse, som ejeren har beboet, også selv om de sælges inden 2 år. Det betyder, at reglerne om dispensation bortfalder som overflødige.

Efter forslaget er ejendomsavancen skattefri, hvis sælgeren eller dennes husstand har beboet ejendommen i en del af eller i hele den periode, hvori sælger har ejet ejendommen. Reglen skal tilsvarende gælde ved salg af anparts-, aktie- og andelslejligheder.

Afgrænsning af den gældende dispensationspraksis kan være vanskelig at begrunde over for skatteyderen i de enkelte tilfælde. Der kan således i enkelttilfældene foreligge økonomiske vanskeligheder, der kan være en ligeså god grund til at sælge som flytning på grund af separation. Alligevel kan økonomiske vanskeligheder efter gældende praksis aldrig begrunde dispensation, mens separation altid giver ret til dispensation. På samme måde er det ikke altid forståeligt, at sygdom kun i visse tilfælde, jf. foran, giver ret til dispensation.

Til vanskelighederne med at begrunde praksis kommer, at handelsomkostningerne ved salg af fast ejendom er så store, at der næppe er grund til at frygte misbrug, selv om beskatningen inden for de første 2 år helt ophæves. (Alene skødestemplet udgør 1,2 pct. af købesummen, mens pantebrevsstemplet er 1,5 pct. Disse satser er forhøjet siden parcelhusreglens indførelse. Hertil skal lægges mæglersalær og advokathonorar). Disse udgifter fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige ejendomsavance.

Endvidere må det antages, at de stagnerende ejendomspriser bevirker, at der kun vil være en beskedent fortjeneste til beskatning.

Til § 8

Til nr. 1.

Efter forslaget skal handelsrenter, der afregnes i forbindelse med handler med obligationer og andre rentebærende fordringer (pantebreve m.v.) altid beskattes, henholdsvis fradrages, i det indkomstår, hvor handelen afvikles.

Den foreslåede ændring har to formål. For det første medfører forslaget en forenkling af den hidtil gældende praksis, der har givet anledning til praktiske og

forståelsesmæssige problemer hos nogle af de skattepligtige, som har købt eller solgt obligationer m.v. For det andet vil de foreslåede regler gøre det muligt, at obligationsrenter kan fortrykkes på selvangivelsen.

Det kan ikke forventes, at det med det samme bliver muligt at fortrykke oplysningerne om de vedhængende henholdsvis godskrevne renter på selvangivelsen. Indtil dette bliver muligt, må skatteyderne ligesom i dag selv afgive oplysningerne til skattemyndighederne.

Gældende regler.

Ved overdragelse af obligationer vil køberen normalt betale sælgeren dels selve købesummen for obligationen, dels et beløb svarende til renten af obligationen fra sidste termin til afviklingsdagen, de såkaldte vedhængende renter. Køberen oppebærer så hele rentebeløbet ved den kommende termin. Ved overdragelse inden for den sidste måned inden terminen er det dog praksis, at sælgeren oppebærer rentebetalingen ved næste termin. I disse tilfælde godskriver sælgeren så køberen et beløb svarende til renten fra afviklingsdagen til den kommende termin.

De beløb, der betales for de vedhængende renter (henholdsvis godskrives for den resterende terminsperiode), er ikke egentlige fradragsberettigede renteudgifter, men derimod vederlag som reducerer en kommende skattepligtig renteindtægt.

Ved den førstkomende termin reducerer køberen således sin renteindtægt med det beløb, som den pågældende har betalt sælgeren for de vedhængende renter. I de tilfælde, hvor sælgeren har godskrevet køberen et rentebeløb for den resterende del af terminsperioden, vil sælgeren reducere sin renteindtægt ved den førstkomende termin med det beløb, som er godskrevet køberen.

Sælgeren, der får betaling for vedhængende renter, medregner denne betaling som renteindtægt på det tidspunkt, hvor betalingen modtages. Hvis det er køberen, der ved overdragelsen får godskrevet et rentebeløb for den resterende del af terminsperioden, fordi sælgeren oppebærer den kommende termins renteindtægt, er det tidligere antaget, at køberen medregner det godskrevne beløb ved den førstkomende termin. I praksis medregner køberen dog ofte i disse tilfælde de godskrevne renter på det tidspunkt, hvor de modtages, d.v.s. i overdragelsesåret.

I visse situationer giver de beskrevne regler imidlertid anledning til problemer, nemlig når den førstkomende termin ikke falder i samme indkomstår som overdragelsesåret. Det vil normalt være tilfældet, når førstkomende termin er den 2. januar. I disse tilfælde vil køberen have udgiften til de vedhængende renter i købsåret, men udgiften vil først reducere

den skattepligtige renteindtægt i det følgende år. På samme måde vil en sælger, der har godskrevet køberen et rentebeløb for en del af december måned, først få reduceret sin skattepligtige renteindtægt med det godskrevne beløb året efter.

Efter gældende regler skal alle selskaber (bortset fra forsikringsaktieselskaber) foretage fuld renteperiodisering. Det vil sige, at renteindtægter og -udgifter medregnes ved opgørelsen af indkomsten for den periode, renterne vedrører, uanset hvornår renterne forfalder. Det samme gælder efter ligningslovens § 5, stk. 4, en række andre skattepligtige, herunder bl.a. hovedaktionærer m.v., der har mellemregning med deres selskab. For øvrige skattepligtige gælder, at renteindtægter og -udgifter medregnes på det tidspunkt, hvor renterne er forfaldne, medmindre Ligningsrådet har givet tilladelse til fuld periodisering.

I ligningslovens § 5 B er fastsat regler om fuld periodisering af renteindtægter i forbindelse med tilflytning og fraflytning. Der foreslås ikke ændringer i disse regler.

Forslaget.

Det kan være vanskeligt for den skattepligtige at forstå, at den afholdte udgift ikke er fradragsberettiget i det år, udgiften afholdes, men først kan modregnes i en skattepligtig indkomst året efter.

Hertil kommer, at det er nødvendigt særskilt at selvangive obligationsrenter og vedhængende (eller godskrevne) renter, selv om beløbene er indberettet til skattemyndighederne. Det skyldes, at renteindberetningssystemet omfatter årets rentebetalinger og årets vederlag for vedhængende eller godskrevne renter, uanset hvornår disse vederlag skal påvirke den skattepligtige indkomst. Det vil sige, at alle skattepligtige, som har renteindtægter fra obligationer m.v., i dag skal selvangive disse særskilt, selv om de pågældende ikke har købt eller solgt obligationer m.v. i løbet af året.

Det foreslås derfor, at betaling for vedhængende renter for perioden fra sidste termin indtil afviklingsdagen (eller godskrevne renter for perioden fra afviklingsdagen indtil næste termin) skal indgå ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår. Dette skal gælde både for den, der betaler vederlaget, og for den, der modtager det. Den kommende termins rentebetalning vil herefter blive medregnet fuldt ud hos modtageren uden reduktion for vederlaget for de vedhængende eller godskrevne renter i det foregående indkomstår. Herved bliver der mulighed for, at obligationsrenter kan fortrykkes på selvangivelsen.

En del af den førstkomende termins rentebetalning (kuponrenten) modsvarer det ydede vederlag for

vedhængende renter. Denne del anses efter de gældende regler ikke for en rente i skattemæssig forstand. Det foreslås, at vedhængende eller godskrevne renter sidestilles med øvrige renteindtægter ved indkomstopgørelsen hos modtageren.

Forslaget omfatter ikke overførsel ved arv eller gave, da der i disse tilfælde ikke ydes vederlag.

Nedenfor angives i skematisk form, hvorledes beskattningen er efter gældende regler og efter forslaget

i de tilfælde, hvor fordringerne bliver overdraget efter den sidste termin i indkomståret.

I de tilfælde, hvor overdragelsen finder sted inden årets sidste termin, sker der ingen ændring: De betalte vederlag modregnes blot i den førstkommende termins renteindtægt.

De foreslåede regler skal anvendes af de skattepligtige, der ikke allerede anvender fuld periodisering af renter.

Opgørelse af skattepligtig indkomst, når fordringer overdrages efter sidste termin i indkomståret.

Gældende regler

Forslaget

A.

Køber oppebærer den kommende termins renteindtægt og betaler sælger for de vedhængende renter for perioden fra sidste termin til afviklingstidspunktet.

Sælger:

Medregner vederlaget for de vedhængende renter på det tidspunkt, hvor det modtages, d.v.s. i overdragelsesåret.

Sælger:

Som gældende regler.

Køber:

Modregner vederlaget for de vedhængende renter i førstkommende termins renteindtægt, d.v.s. i året efter overdragelsen.

Køber:

Fradrager vederlaget for de vedhængende renter på det tidspunkt, hvor det betales, d.v.s. i overdragelsesåret. Hele den kommende termins renteindtægt beskattes i det følgende år.

B.

Sælger oppebærer den kommende termins renteindtægt og godskriver køber renterne for perioden fra afviklingstidspunktet til den kommende termin.

Sælger:

Modregner de renter, som er godskrevet køber, i den førstkommende termins renteindtægt, d.v.s. i året efter overdragelsen.

Sælger:

Fradrager de renter, der er godskrevet køber, på det tidspunkt, hvor renterne godskrives, d.v.s. i overdragelsesåret. Hele den førstkommende termins renteindtægt medregnes i det følgende år.

Køber:

Medregner de godskrevne renter på tidspunktet for den førstkommende termin, d.v.s. i året efter overdragelsesåret/medregner de godskrevne renter på det tidspunkt, hvor de modtages, d.v.s. i overdragelsesåret.

Køber:

Medregner de godskrevne renter på det tidspunkt, hvor de modtages, d.v.s. i overdragelsesåret.

Provenumæssige virkninger.

De foreslåede ændringer i ligningsloven om, hvornår vedhængende renter skal indgå i indkomstopgørelsen for private personer, vil ikke medføre et egentligt provenutab, men alene give anledning til tidsmæssige forskydninger i skattebetalingerne.

Forslaget indebærer, at der sker en fremrykning af det tidspunkt, hvor vederlaget for handelsrenter skal fragå i indkomstopgørelsen. Dette gælder for vederlag for vedhængende renter ved køb af obligationer m.v. med kupon og rentegodskrivning ved salg af obligationer m.v. uden kupon. Der sker i nogle tilfælde en fremrykning af beskatningstidspunktet af rentegodskrivning ved køb af obligationer m.v. uden kupon.

I langt de fleste tilfælde vil der således være tale om, at fradragstidspunktet for vederlaget fremrykkes. Forslaget vil derfor medføre, at skattebetalingerne bliver mindre for indkomståret 1990, hvor det første gang har virkning. Der er ikke holdepunkter for nærmere at vurdere omfanget af denne forskydning, men under forudsætning af stort set uændret placeringsmønster for private kan provenunedgangen vedrørende 1990 rent skønsmæssigt anslås til størrelsesordenen 50 mill.kr.

Til nr. 2.

a. Forslaget går ud på at skattefritage tilskud ydet efter § 19 i lov om boliger for ældre og personer med handicap.

Efter § 19 i lov om boliger for ældre og personer med handicap kan der med virkning fra og med 1. juli 1987 ydes tilskud til nedbringelse af lejen i ældreboliger, som kommunalbestyrelsen efter lovens § 4 i særlige tilfælde har givet tilladelse til indrettes uden selvstændigt køkken (plejehjemslignende ældreboliger).

Tilskudsbestemmelsen i § 19 blev med gennemførelsen af lov nr. 163 af 15. marts 1989 ændret. Efter de tidligere gældende regler udgjorde tilskuddet differencen mellem på den ene side den omkostningsbestemte husleje efter lovens § 18 og på den anden side den del af lejen, som ikke oversteg 15 pct. af lejerens husstandsindkomst op til en indkomstgrænse på 111.500 kr. eller 25 pct. af husstandsindkomsten over denne grænse. Husstandsindkomsten blev opgjort efter reglerne i lov om individuel boligstøtte.

Tilskuddet kunne ikke overstige 21.696 kr., medmindre der blev dispenseret herfra efter § 22 i lov om individuel boligstøtte, og lejeren skulle selv betale et beløb på mindst 6.300 kr. af lejen.

Tilskuddet blev ydet af kommunen, og staten refunderede kommunen udgifterne med 75 pct. De

nævnte beløb blev reguleret én gang årligt efter lovens § 19, stk. 3-5.

Lejens størrelse og boligtagerens betaling for ældreboligen blev i § 19 fastsat efter samme retningslinier og principper som i de tilfælde, hvor der kunne ydes boligstøtte. Desuden var beløbsstørrelserne og reguleringen heraf de samme, som angivet i loven om individuel boligstøtte. Endelig blev husstandsindkomsten som nævnt opgjort efter reglerne i loven om individuel boligstøtte.

b. Med ændringen af tilskudsbestemmelsen i § 19 i foråret 1989 skal tilskuddet til nedbringelse af lejen i ældreboliger uden selvstændigt køkken nu alene ydes i henhold til boligydelsesreglerne i loven om individuel boligstøtte. Dermed er der skabt ligestilling i Boligministeriets lovgivning mellem boligtagere i boliger uden selvstændigt køkken og boligtagere, der kan modtage boligydelse efter reglerne i lov om individuel boligstøtte.

Endvidere er det anført i forarbejderne til loven, at den nuværende udformning af bestemmelsen i § 19 har bevirket, at der, når der blev foretaget ændringer vedrørende reglerne om boligydelse, skulle foretages konsekvensændringer i § 19. Dette har man fundet u hensigtsmæssigt, hvorfor der er sket en generel henvisning til boligydelsesreglerne i loven om individuel boligstøtte.

c. Boligstøtte ydet i henhold til lov om individuel boligstøtte medregnes efter ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 1, ikke til den skattepligtige indkomst.

På baggrund af den gennemførte harmonisering af tilskudsreglerne på boligområdet er det fundet rimeligt, at også tilskud ydet efter § 19 i lov om boliger for ældre og personer med handicap fritages for beskatning. Det foreliggende forslag går derfor ud på at udvide skattefritagelsesbestemmelsen i § 7 F til også at omfatte tilskud ydet efter § 19 i lov om boliger for ældre og personer med handicap.

d. Som det fremgår af ovenstående, er den gennemførte ændring af tilskudsbestemmelsen i § 19 nærmest en ændring af redaktionel karakter.

Loven om boliger for ældre og personer med handicap trådte i kraft den 1. juli 1987, og der har i princippet siden denne dato kunnet udbetales tilskud efter lovens § 19.

Ifølge oplysninger fra Boligministeriet er der imidlertid ikke blevet udbetalt tilskud i 1987 eller 1988, men først ydet tilskud i 1989.

På den baggrund foreslås det, at det foreliggende lovforslag om skattefritagelse for tilskud ydet efter § 19 i lov om boliger for ældre og personer med handicap får virkning for tilskud, som ydes den 1. januar 1989 og senere.

e. Forslaget vil ikke medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

Angående forslaget's provenumæssige konsekvenser bemærkes, at tilskud efter § 19 i lov om boliger for ældre og personer med handicap ydes til boligtagere med bolig uden selvstændigt køkken etableret efter lovens § 4. Der er i disse situationer tale om plejehjemslignende ældreboliger uden eget køkken, og det har ved lovens gennemførelse været forudsat, at kun et forholdsvis begrænset antal boliger ville blive indrettet på denne måde. Efter § 4 er det således kun i særlige tilfælde, at kommunalbestyrelsen kan give tilfaldelse til, at ældreboliger ikke forsynes med selvstændigt køkken.

Boligministeriet har oplyst, at der i 1987 og 1988 er påbegyndt 43 henholdsvis 96 ældreboliger uden eget køkken. Med en byggetid på ca. 1 år og med et gennemsnitligt tilskud pr. bolig på knap 20.000 kr. om året kan det herefter skønnes, at der ved en skattesats på 50 pct. vil være tale om et provenutab på ca. 0,5 mill. kr. i 1989 og ca. 1,5 mill. kr. 1990.

Til nr. 3.

a. I bestemmelsen i § 7 F, stk. 1, nr. 2, foreslås henvisningen til § 37, stk. 1-3, i lov om byfornyelse og boligforbedring ændret til § 37, stk. 1-2 og 4.

Den foreslåede ændring, der er en følge af mellem-liggende ændringer i lov om byfornyelse og boligforbedring, er alene af redaktionel karakter.

b. I § 7 F, stk. 1, nr. 2, foreslås endvidere medtaget § 44 a, stk. 2, i lov om byfornyelse og boligforbedring.

Efter den i ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 2, nævnte § 44, stk. 2, i lov om byfornyelse og boligforbedring, kan der ydes tilskud til lejere, såfremt de midlertidigt skal anvise erstatningsbolig, mens ombygningsarbejder i lejligheden står på. Det tilskud, der i givet fald ydes, svarer til de beløb, den nye leje overstiger lejen for den hidtige bolig.

Tilskuddet efter bestemmelsen i § 44 a, stk. 2, i lov om byfornyelse og boligforbedring er identisk med tilskuddet efter § 44, stk. 2. Tilskuddet efter § 44 a ydes til ejere og andelshavere i private boligforeninger, mens § 44 angår lejere.

Bestemmelsen i ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 2, har i praksis været fortolket således, at den også omfatter tilskud efter § 44 a, stk. 2, jf. herved Boligstyrelsens cirkulære af 3. juli 1986 om offentlig støtte til byfornyelse og boligforbedringer.

Forslaget er dermed præciserende og vil på den baggrund ikke medføre administrative eller provenumæssige konsekvenser.

c. Endelig foreslås i § 7 F, stk. 1, nr. 2, medtaget § 62, stk. 3, i lov om byfornyelse og boligforbedringer.

Efter den nævnte § 62 ydes et tilskud, hvor de støtterettigede udgifter til forbedringsarbejder overstiger forøgelsen i ejendommens leje- eller brugsværdi. Til udlejningsejendomme og andelsboligforeninger ydes støtten som afdragsbidrag, jf. § 62, stk. 2. Til andre ejendomme end de nævnte ydes støtten som en erstatning, jf. § 62, stk. 3.

Ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 2, har også på dette punkt i praksis været fortolket begunstigende, således at også § 62, stk. 3, var omfattet af bestemmelsen, jf. Boligstyrelsens cirkulære af 3. juli 1986, nævnt ovenfor.

Forslaget har dermed alene præciserende karakter og vil på denne baggrund ikke medføre administrative eller provenumæssige konsekvenser.

Til nr. 4.

Det foreslås at ophæve § 7 F, stk. 1, nr. 3, som følge af, at saneringslovens §§ 55-64 b er ophævet fuldstændigt med virkning fra 1. juli 1985, også med virkning for tidligere vedtagne saneringsplaner.

Til nr. 5.

Efter forslaget flyttes bestemmelsen i lov om særlig indkomstskat m.v., § 17, stk. 3, over som et nyt stk. 3 i ligningslovens § 16 A. Bestemmelsen vedrører den skattemæssige behandling af udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber og andelsselskaber, der finder sted forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses. Da der er tale om fritagelse for beskatning efter ligningslovens § 16 A, stk. 1, er det fundet naturligt og hensigtsmæssigt at indsætte bestemmelsen som et nyt stk. 3 i § 16 A. Som en konsekvens heraf ophæves § 17, stk. 3, i lov om særlig indkomstskat m.v., jf. lovforslagets § 10.

Dispensationsbeføjelsen efter ligningslovens § 16 A, stk. 2, og lov om særlig indkomstskat m.v., § 17, stk. 3, er udlagt til amtsskatteinspektorerne, jf. bekendtgørelse nr. 524 af 11. oktober 1984. Amtsskatteinspektoratets afgørelse kan indbringes for Statskattedirektoratet og herefter for skatteministeren.

Amtsskatteinspektorerne sammenlægges som led i den nye struktur på skatte- og toldområdet med distriktstoldkamrene. Betegnelsen for de sammenlagte enheder vil herefter være den regionale told- og skatteforvaltning. Amtsskatteinspektorerne vil indtil den endelige sammenlægning finde sted videreføre de hidtidige opgaver på skatteområdet. Det er hensigten, at Statskattedirektoratet og Direktoratet for Toldvæsenet skal lægges sammen til den centrale told- og skatteforvaltning.

Den foreslåede ændring medfører, at den centrale told- og skatteforvaltnings afgørelser efter § 16 A, stk. 2 og 3, ikke kan indbringes for højere administrativ

myndighed. Herudover er ændringen alene af redaktionel karakter.

Til nr. 6-7.

a. Afstår en aktionær eller andelshaver aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, herunder konvertible obligationer, samt tegningsret til sådanne værdipapirer til det selskab, der har udstedt de pågældende værdipapirer, medregnes afståelsessummen efter de gældende regler i den pågældendes skattepligtige almindelige indkomst, jf. ligningslovens § 16 B, stk. 1. Dette gælder ikke ved afståelse af medarbejderaktier m.v., der kun kan tilbagesælges til selskabet efter § 31, stk. 2, i selskabsskatteloven. Det er dog yderligere en betingelse, at medarbejderaktionæren ikke er hovedaktionær i selskabet.

Bestemmelsen i stk. 1 anvendes heller ikke, såfremt aktier m.v. afstås til et selskab i likvidation i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, jf. § 16 B, stk. 7.

Baggrunden for bestemmelsen i ligningslovens § 16 B, stk. 1, er ønsket om at undgå en omgåelse af udbyttebeskatningen ved aktionærens tilbagesalg af aktier til det udstedende selskab, hvor aktionæren får midler ud af selskabet, samtidig med at aktionærindflydelsen bevares.

Bestemmelsen i § 16 B, stk. 1, blev indsat ved lov nr. 160 af 31. maj 1961 og er ændret ved lov nr. 310 af 25. maj 1987 og lov nr. 360 af 10. juni 1987.

Efter § 16 B, stk. 6, kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tillade, at afståelsessummen fritages for beskatning efter stk. 1. Fortjeneste eller tab ved afståelsen behandles i så fald efter samme regler som fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v. til andre end det udstedende selskab.

Dispensationsbeføjelsen er udlagt til amtsskatteinspektorerne, jf. bekendtgørelse nr. 524 af 11. oktober 1984. Amtsskatteinspektoratets afgørelse kan indbringes for Statsskattedirektoratet og herefter for skatteministeren. Efter forslaget § 8, nr. 5, skal den centrale told- og skatteforvaltnings afgørelse ikke kunne indbringes for højere administrativ myndighed.

b. Ved afgørelsen af sager om dispensation efter ligningslovens § 16 B, stk. 6, jf. stk. 1, er hovedspørgsmålet, om den pågældende aktionær bevarer sin indflydelse i selskabet og dermed sin indflydelse på selskabets udbyttepolitik.

Hvis en aktionær afstår samtlige sine aktier i selskabet, vil der efter praksis næsten altid blive givet dispensation. Det er herved uden betydning, om alle aktierne sælges til selskabet, eller om nogle sælges til selskabet og resten til anden side. Det er en forudsætning for at meddele dispensation efter dette krite-

rium, at aktionæren ved aktieafståelsen bliver uden indflydelse i selskabet. Det er således et krav, at aktionæren helt afvikler sine aktionærinteresser i selskabet og dermed indflydelsen på udbyttepolitikken.

Dispensationsbestemmelsen finder i praksis ikke anvendelse på investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger ved tilbagesalg af disse til foreningen.

Hvis aktionæren kun afstår en del af sine aktier i selskabet, er det af afgørende betydning for, om der meddeles dispensation, om den pågældende er hovedaktionær eller mindretalsaktionær.

Mindretalsaktionærer, der også efter salget har aktier i selskabet, vil i reglen få meddelt dispensation, hvor der ikke er grundlag for at antage, at den pågældende aktionær har bevaret en afgørende indflydelse på selskabets udbyttepolitik.

c. Efter den foreslåede regel i § 8, nr. 6, anvendes § 16 B, stk. 1, kun på personer, der er hovedaktionærer. § 16 B anvendes både på danske og udenlandske hovedaktionærer.

Kredsen af hovedaktionærer afgrænses efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven.

Aktionæren i et selskab er hovedaktionær, hvis vedkommende på noget tidspunkt indenfor de seneste 5 år forud for aktieafståelsen har ejet 25 pct. eller mere af selskabets aktiekapital eller rådet over mere end 50 pct. af stemmeværdien af aktiekapitalen.

Aktie- og anpartsselskaber, Statsanstalten for Livsforsikring samt skattepligtige efter fondsbeskatningsloven er dog ikke omfattet af de regler, som gælder for hovedaktionærer.

Ved afgørelsen af, om aktionæren har ejet aktier eller rådet over stemmeværdien i det anførte omfang, medregnes ikke alene vedkommendes egne aktier, men også aktier, som samtidig har tilhørt den skattepligtiges ægtefælle, forældre, bedsteforældre, børn og børnebørn samt disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold. Endvidere medregnes aktier, som tilhørte selskaber, fonde m.v., hvorover den nævnte personkreds på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har haft en bestemmende indflydelse.

De personer, der kan øve en afgørende indflydelse på selskabets udbyttepolitik, er typisk hovedaktionærer. Det foreslås derfor, at § 16 B, stk. 1, kun skal anvendes på tilbagesalg af aktier m.v. til det udstedende selskab fra personer, der er hovedaktionærer.

Alle øvrige aktionærer behandles efter de almindelige regler om beskatning af fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v. til andre end det udstedende selskab. Dette vil normalt sige efter aktieavancebeskatningslovens regler. Dette gælder således, når et

selskab afstår aktier til det udstedende selskab. Det gælder endvidere aktionærer, der til det udstedende selskab afstår minoritetsaktier, næringsaktier (aktieavancebeskatningslovens § 3) eller andelsbeviser m.v. i visse andelselskaber og foreninger (§ 2 b). Det samme gælder minoritetsaktionærer i visse udenlandske investeringsselskaber (§ 2 a). Reglerne om aktieavancebeskatning kommer endvidere til anvendelse på investeringsbeviser for indskud i investeringsforeninger, hvad enten disse foreninger er akkumulerende eller udloddende. Da udenlandske aktionærer som hovedregel ikke er skattepligtige efter aktieavancebeskatningsloven, vil tilbagesalg til det udstedende selskab fra udenlandske minoritetsaktionærer m.v. i praksis være skattefrie.

Tidligere var aktieafståelser omfattet af § 16 B, stk. 1, ikke omfattet af indeholdelsespligten i kildeskattelovens § 65, hvorfor de heller ikke var omfattet af den begrænsede skattepligt for udbytter. Ved lov nr. 309 af 25. maj 1987 er der gennemført begrænset skattepligt af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Der er endvidere ved en ændring af kildeskattelovens § 65, stk. 1, gennemført indeholdelsespligt i forbindelse med tilbagekøb af aktier m.v. fra alle selskabets aktionærer.

Da man ikke fandt det muligt eller forsvarligt at gøre selskaberne ansvarlige for, at der alene indeholdes 30 pct. af afståelsessummen for aktier fra udenlandske hovedaktionærer, blev reglen gjort generel og kom således til at gælde tilbagekøb fra alle aktionærer, både danske og udenlandske.

Denne generelle indeholdelsespligt har givet anledning til mange unødige indeholdelser i forbindelse med selskabers tilbagekøb af aktier m.v. fra mindretalsaktionærer, som efterfølgende har opnået dispensation efter ligningslovens § 16 B, stk. 6.

En konsekvens af den foreslåede regel i § 8, nr. 6, er, at der fremover kun skal indeholdes 30 pct. kildeskat ved selskabets opkøb af aktier m.v. fra hovedaktionærer. Til gengæld er aktionærens subjektive skattepligtsforhold uden betydning for indeholdelsespligten efter kildeskattelovens § 65, stk. 1.

Et selskab må normalt antages at være bekendt med, hvem der er dets hovedaktionærer. Selskabet kan dog ikke altid vide, om en aktionær falder ind under hovedaktionærkredsen. Kun i de tilfælde, hvor et selskab i forbindelse med tilbagekøb af egne aktier forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlader at opfylde pligten til at indeholde udbytteskat, vil der kunne blive tale om at straffe det pågældende selskab med bøde, jf. kildeskattelovens § 74.

d. Efter den foreslåede regel i § 8, nr. 7, anvendes § 16 B, stk. 1, heller ikke på hovedaktionærer på følgende betingelser:

- 1) aktionæren afstår samtlige aktier m.v., herunder også eventuelle konvertible obligationer,
- 2) aktionæren er skattepligtig efter aktieavancebeskatningsloven af aktieafståelsen, og
- 3) aktionæren og dennes ægtefælle bliver uden indflydelse i selskabet. Det er en betingelse, at aktionæren og dennes ægtefælle bliver uden enhver indflydelse på selskabets generalforsamling eller i selskabets bestyrelse eller direktion på grundlag af valg, aftale, vedtægt, fondsfundats eller lignende. Det er endvidere en betingelse, at de pågældende efter afståelsen tilsvarende er uden enhver indflydelse i selskaber, der er forbundne med selskabet som moder-, datter- eller søsterselskaber.

Samtlige betingelser skal være opfyldt.

En konsekvens af betingelsen om, at såvel aktionæren som dennes ægtefælle bliver uden enhver indflydelse på selskabets generalforsamling er, at ægtefællen, såfremt også denne ejer aktier m.v. i selskabet, skal afstå samtlige disse.

e. Fortjeneste eller tab ved afståelser, der efter de foreslåede regler i § 8, nr. 6 og 7, ikke er omfattet af § 16 B, stk. 1, behandles efter de almindelige regler om beskatning af fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v. til andre end det udstedende selskab. Dette vil normalt sige efter aktieavancebeskatningslovens regler.

Den eksisterende dispensationsbestemmelse i § 16 B, stk. 6, opretholdes. Der foretages dog en række ændringer af redaktionel karakter.

Udenlandske hovedaktionærer samt danske hovedaktionærer, der ikke opfylder betingelserne i den foreslåede regel i § 8, nr. 7, kan således fortsat søge om en konkret fritagelse for beskatning efter § 16 B, stk. 1.

Fritagelse for beskatning efter § 16 B, stk. 1, omhandles efter forslaget af stk. 7, og fritagelse for beskatning efter stk. 2, 4 og 5 af stk. 8. De skatteretlige konsekvenser af, at der meddeles dispensation, er efter forslaget omhandlet af § 16 B, stk. 9.

Den centrale told- og skatteforvaltnings afgørelser efter § 16 B, stk. 7, jf. stk. 1, kan efter forslaget ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Ligningsrådets afgørelser efter § 16 B, stk. 8, jf. stk. 2, 4 og 5, kan fortsat indbringes for skatteministeren.

Udover, at den centrale told- og skatteforvaltning efter forslaget får den endelige administrative afgørelse efter § 16 B, stk. 7, jf. stk. 1, er ændringerne vedrørende dispensationsbestemmelserne i § 16 B alene af redaktionel karakter.

Til § 9

Efter forslaget, der er en konsekvensændring på grund af den foreslåede § 5 C i ligningsloven (lovfor-

slagets § 8, nr. 1), sidestilles vederlag for vedhængende og godskrevne renter (handelsrenter) med renteudgifter i relation til renteaftgiftsloven. Modtagne vederlag indgår som hidtil ved opgørelsen af de samlede renteindtægter.

Når vederlag for vedhængende renter og godskrevne renter sidestilles med renteaftgiftspligtige renteudgifter, kan en obligationshandel i ganske særlige tilfælde udløse renteaftgift. For at undgå sådanne situationer foreslås en fremføringsregel. Reglen går ud på, at hvis vederlaget for de vedhængende eller godskrevne renter i tilknytning til obligationshandler overstiger de obligationsrenter, som den afgiftspligtige har fået udbetalt i afgiftsåret, fremføres det overskydende beløb til det følgende afgiftsår, hvor det behandles som en afgiftspligtig renteudgift. Da fremføringen kun er relevant, hvis overdragelse af obligationer udløser renteaftgift, foreslås, at fremføring kun finder sted, når afgiftsgrundlaget er positivt.

Fremføring kan ske maskinelt på baggrund af oplysninger fra selvangivelsen (årsopgørelsen), og giver således ikke anledning til administrative vanskeligheder af betydning.

Til § 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslagens § 8, nr. 5.

Til § 11

Til nr. 1.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler i ejendomsavancebeskatningsloven.

Til nr. 2.

Bestemmelsen blev indsat med det formål at formindske kommunernes likviditet i sidste kvartal 1983 ved at reducere forskudsudbetalingerne af kildeskat til kommunerne. Da bestemmelsen ikke længere har virkning, foreslås den ophævet.

Til nr. 3.

Ændringen er alene en konsekvensændring af redaktionel karakter som følge af den foreslåede regel i § 8, nr. 6 og 7. Indeholdelse af udbytteskat ved et selskabs opkøb af egne aktier m.v. skal herefter alene ske ved opkøb hos personer, der er hovedaktionærer, jf. bemærkningerne til § 8, nr. 6 og 7, pkt. c.

Der sker i øvrigt ikke ændringer af reglerne vedrørende indeholdelse af udbytteskat. Pligten til at indeholde udbytteskat bortfalder ikke, selv om der opnås dispensation efter § 16 B, stk. 7, jf. stk. 1.

Den pågældende aktionær vil blive beskattet efter aktieavancebeskatningslovens regler med hensyn til afståelsessummen, og vil få modregnet eller tilbagebetalt den af selskabet indeholdte udbytteskat.

Det samme gælder for hovedaktionærer omfattet af den foreslåede regel i § 16 B, stk. 6.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 758 af 12. december 1988, som ændret ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 26 A, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Er den skattepligtige i medfør af § 29 A fritaget for, at en fortjeneste som nævnt i § 29 medregnes i den pågældendes særlige indkomst, skal de afskrivningsberettigede beløb, der er nævnt i stk. 2 og 3, nedsættes ved forlods afskrivning efter § 29 A, stk. 1.«.

§ 26 A. ---

Stk. 6. Har den skattepligtige i medfør af § 29 A begæret sig fritaget for, at en fortjeneste som nævnt i § 29 medregnes i hans særlige indkomst, skal de afskrivningsberettigede beløb, der er nævnt i stk. 2 og 3, nedsættes ved forlods afskrivning efter § 29 A, stk. 1, 2. pkt.

2. § 29 A, stk. 1, affattes således:

»Indvindes en fortjeneste, der er skattepligtig efter § 29, ved modtagelsen af en forsikrings- eller erstatningssum, henregnes den ikke til den skattepligtiges særlige indkomst, hvis forsikrings- eller erstatningssummen anvendes fuldt ud til genopførelse eller genanskaffelse af det skadelidte formuegode, og fortjenesten anvendes til forlods afskrivning på udgiften til genopførelse eller genanskaffelse.«.

§ 29 A. Indvindes en fortjeneste, der er skattepligtig efter § 29, ved modtagelsen af en forsikrings- eller erstatningssum, kan den skattepligtige begære sig fritaget for, at fortjenesten henregnes til hans særlige indkomst. Fritagelsen er betinget af, at forsikrings- eller erstat-

ningssummen anvendes fuldt ud til genopførelse eller genanskaffelse af det skadelidte formuegode, samt af, at fortjenesten anvendes til forlods afskrivning på udgiften til genopførelse eller genanskaffelse.

---

3. § 29 D, stk. 1, affattes således:

»Afskrivningsreglerne i afsnit I kan anvendes på dok- og beddingsanlæg, der er beregnet til bygning og reparation af skibe, samt på de til selve dokken eller beddingen hørende bygninger, installationer o.lign. Anvendelsen af reglerne er betinget af, at der i et indkomstår anskaffes aktiver som nævnt i 1. pkt. til en samlet anskaffelsessum af mindst 200.000 kr., og af, at salgsavancer m.v. på de pågældende aktiver også behandles efter reglerne i afsnit I.«.

4. I § 29 D, stk. 2, ændres »Aktiver, som omfattes af den tilladelse, der er nævnt i stk. 1,« til: »Aktiver, som efter stk. 1 afskrives efter afsnit I,«.

5. § 29 D, stk. 3, ophæves.

§ 29 D. Ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, kan tillade, at afskrivningsreglerne i afsnit I anvendes på dok- og beddingsanlæg, der er beregnet til bygning og reparation af skibe, samt på de til selve dokken eller beddingen hørende bygninger, installationer o.lign. Tilladelsen kan dog kun gives, når der i et indkomstår anskaffes aktiver som nævnt i 1. punktum til en samlet anskaffelsessum af mindst 200.000 kr. Tilladelsen skal betinges af, at salgsavancer m.v. på de pågældende aktiver også behandles efter reglerne i afsnit I.

Stk. 2. Aktiver, som omfattes af den tilladelse, der er nævnt i stk. 1, skal afskrives under ét på en særskilt afskrivningssaldo uafhængigt af afskrivningerne på virksomhedens maskiner, inventar og lignende driftsmidler.

Stk. 3. Ansøgning om den tilladelse, der er nævnt i stk. 1, skal indgives senest samtidig med udløbet af fristen for indgivelsen af selvangivelse for det indkomstår, hvori de pågældende aktiver anskaffes.

6. § 29 R, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Når indehaveren af en erhvervsvirksomhed dør, kan forskudsafskrivninger overtages af en ægtefælle eller højst én arving efter afdøde på de for afdøde gældende betingelser.«

§ 29 R. ---

Stk. 2. Når indehaveren af en erhvervsvirksomhed dør, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, dog tillade, at den efterlevende ægtefælle indtræder i afdødes stilling med hensyn til påbegyndte forskudsafskrivninger, såfremt virksomheden tilhørte fællesboet, og ægtefællen overtager dette til hensidten i uskiftet bo. Hvor boet skiftes, kan tilsvarende tilladelse gives til en enearving efter afdøde.

7. § 30 A affattes således:

»§ 30 A. Ved opgørelse af anskaffelsessummer, forbedringsudgifter og reparationsudgifter kan den skattepligtige ikke medregne afgift, der efter merværdiafgiftsloven kan fradrages som indgående afgift. Det samme gælder ved opgørelsen af den aftalte byggesum for et skib efter § 14.

Stk. 2. Ved opgørelsen af salgssummer medregnes ikke merværdiafgift.«

§ 30 A. Ved opgørelsen af anskaffelsessummer, forbedringsudgifter og reparationsudgifter kan den skattepligtige ikke medregne afgift, der ved opgørelsen af hans afgiftsilsvar efter loven om almindelig omsætningsafgift kan fradrages som indgående afgift. Det samme gælder ved opgørelsen af den aftalte byggesum for et skib efter § 14.

Stk. 2. Ved opgørelsen af anskaffelsessummen for afskrivningsberettigede bygninger medregnes afgift, for hvilken den skattepligtige opnår byggegodtgørelse efter afsnit XII i loven om almindelig omsætningsafgift, men

således at byggegodtgørelsen fradrages i anskaffelsessummen.

Stk. 3. Ved opgørelsen af salgssummer medregnes afgift i henhold til loven om almindelig omsætningsafgift ikke.

§ 2

I lov om indskud på etableringskonto, jf. lov-bekendtgørelse nr. 759 af 12. december 1988, som ændret ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 2, 4. pkt., udgår: »der er tale om en virksomhed, hvor antallet af ejere er højst 10, og hvor«.

2. § 5, stk. 2, 5. pkt., ophæves.

3. § 5, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* For indskud på etableringskonto, der er foretaget inden 17. maj 1983, er beløbsgrænsen efter stk. 2 30.000 kr. Skatteministeren kan tillade, at kravet om personlig arbejdsindsats efter stk. 2 og 3 fraviges, når særlige omstændigheder taler derfor, og indskud på etableringskonto er sket inden 17. maj 1983. Bestemmelsen i dette stykke finder kun anvendelse indtil udgangen af indkomståret 1995.«

4. § 5, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

§ 5. Ved etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet hæves indskuddene i overensstemmelse med reglerne i § 7 og § 7A. Pengeinstituttet må dog først udbetale midlerne, når det har modtaget et udfyldt skema fra kontohaveren. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler om dette skema.

Stk. 2. Etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed anses at have fundet sted, når den samlede anskaffelsessum for de til brug for virksomheden anskaffede formuegoder overstiger 100.000 kr. Ved opgørelsen af den samlede anskaffelsessum skal kontohaveren være berettiget til at medregne værdien af varelager ved etableringsårets udgang opgjort til fakturapris eller dagspris i stedet for det ved etableringen anskaffede varelager. For bygninger m.v., hvor anskaffelsessummen efter § 19 A i lov om skattemæssige afskrivninger m.v. skal omregnes til kontantværdi, indgår kontantværdien ved opgørelsen af den samlede an-

skaffelsessum. Det er endvidere en betingelse for, at etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed anses at have fundet sted, at der er tale om en virksomhed, hvor antallet af ejere er højst 10, og hvor kontohaveren eller dennes ægtefælle deltager med personlig arbejdsindsats i ikke uvæsentligt omfang. Ministeren for skatter og afgifter eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan tillade, at indskuddene hæves, selv om antallet af ejere i den selvstændige virksomhed overstiger 10, når særlige forhold taler derfor.

Stk. 3. Kravet om, at kontohaveren eller dennes ægtefælle skal deltage med personlig arbejdsindsats i virksomheden i ikke uvæsentligt omfang, gælder for det indkomstår, hvor indskud anvendes til forlods afskrivning, og for det følgende indkomstår. Bliver den skattepligtige uarbejdsdygtig som følge af alvorlig sygdom eller invaliditet efter, at midler er hævet og anvendt til forlods afskrivning, bortfalder kravet om personlig arbejdsindsats dog i den resterende del af perioden. Drives virksomheden af ægtefæller i forening, gælder reglen i 2. pkt., når en af ægtefællerne bliver uarbejdsdygtig. Hvis kun en af ægtefællerne driver virksomheden, gælder 2. pkt., når denne ægtefælle bliver uarbejdsdygtig. Kravet om personlig arbejdsindsats bortfalder tilsvarende i tilfælde af den skattepligtiges eller dennes ægtefælles død eller konkurs samt ved virksomhedsophør.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter kan tillade, at beløbsgrænsen på 100.000 kr. efter stk. 2 samt kravet om personlig arbejdsindsats efter stk. 2 og 3 fraviges, når særlige omstændigheder taler derfor og indskud på etableringskonto er sket inden 17. maj 1983. Beløbsgrænsen kan dog kun fraviges, hvis den samlede anskaffelsessum for de anskaffede formuegoder overstiger 30.000 kr.

Stk. 5. Beløbsgrænsen i stk. 2 reguleres fra og med indkomståret 1984 efter reguleringspristallet, der har januar 1980 = 100. Reguleringen foretages på grundlag af pristallet for oktober måned i året forud for indkomståret. Beløbet forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed reguleringspristallet er ændret i forhold til et pristal på 127,5. Den nævnte procentvise ændring beregnes med én decimal. De efter procentreguleringen fremkomne beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100.

Stk. 6. Formuegoder, som er anskaffet tidligere end 3 år før etableringsårets begyndelse, eller som er afhændet, eventuelt udskilt af driften, kan ikke medregnes ved opgørelsen af den i stk. 2 nævnte samlede anskaffelsessum. Ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, kan dog i særlige tilfælde gøre undtagelse herfra.

Stk. 7. Indskud kan hæves ved etablering af en virksomhed, som skal drives af kontohaveren eller af dennes ægtefælle eller af begge ægtefæller i forening.

Stk. 8. Selv om betingelserne i stk. 2, 1. og 4. pkt., ikke er opfyldt, anses etablering dog for at have fundet sted, når det beløb, der hæves fra etableringskontoen, indbetales til bygning af skibe, hvor den skattepligtiges samlede byggesum er på mindst 50.000 kr. Det er en betingelse, at indbetalingen foretages senest 1 måned efter, at beløbet er hævet fra kontoen. Det er endvidere en betingelse, at industriministeren har godkendt, at reglerne i dette stykke kan anvendes på det skibsbygningsprojekt, der er indgået kontrakt om.

5. I § 9, stk. 2, 1. pkt., ændres »Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at indskud på etableringskonto« til: »Samtlige indskud på etableringskonto kan«, og i 2. pkt. ændres »ansøgning indgives« til: »indskuddet hæves«.

6. I § 9, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»Hvis den skattepligtige i dette indkomstår har været omfattet af personskattelovens § 24, finder 1. pkt. dog ikke anvendelse i det omfang, indskuddet og tillæg efter stk. 1 eller 2 kan rummes inden for det beløb, der efter personskattelovens § 24 kunne fradrages ved opgørelsen af den personlige indkomst.«

§ 9. Er etablering ikke foretaget inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 8, medregnes indskudsbeløbet med tillæg af 5 pct. for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori indskuddet er fradraget, og indtil fristens udløb i den skattepligtige indkomst for det nævnte indkomstår.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at indskud på etableringskonto hæves inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 8, selv om etablering ikke er sket. I så fald medregnes indskudsbeløbet med tillæg af 5 pct.

for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori indskuddet er fradraget, og indtil udløbet af det indkomstår, hvori ansøgning indgives, i den skattepligtige indkomst for førstnævnte indkomstår.

Stk. 3. Beskatningen efter stk. 1-2 sker med satsen for almindelig indkomstskat efter personskattelovens § 6 og med satserne for de kommunale og amtskommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter for det indkomstår, hvor indskudsbeløbet m.v. medregnes i den skattepligtige indkomst. De beløb, der er indsat på etableringskontoen, sikrer skattekravet efter de nævnte stykker og kan ikke hæves, før skatten er betalt. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at hæve beløb efter denne bestemmelse.

7. I § 10, stk. 3, ændres »2.-3. pkt.« til: »3.-4. pkt.«.

§ 10. - - -

Stk. 3. Bestemmelsen i § 9, stk. 3, 2.-3., pkt., finder tilsvarende anvendelse.

8. § 11, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* På tilsvarende måde forholdes, såfremt kontohaverens skattepligt efter kildeskattelovens § 1 ophører. Har etablering fundet sted, skal der dog ikke foretages efterbeskatning, så længe kontohaveren er skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d, af indkomsten fra virksomheden. Dog kan de ikke hævede indskud opretholdes på de oprindelige vilkår, hvis kontohaveren inden 2 år efter skattepligtens ophør på ny bliver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1. Efterbeskatning skal ske senest ved udløbet af fristen for etablering, jf. § 8.«.

9. I § 11, stk. 3, 3. pkt., ændres »Ministeren for skatter og afgifter eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan tillade, at« til: »Dog kan«.

§ 11. I tilfælde af kontohaverens død eller konkurs medregnes ikke hævede indskud med tillæg af 5 pct. for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, og indtil udløbet af døds- eller konkursåret i den skattepligtige indkomst for de nævnte indkomstår. § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. På tilsvarende måde forholdes, såfremt kontohaverens skattepligt efter kildeskattelovens § 1 ophører. Har etablering fundet sted, skal der dog ikke foretages efterbeskatning, så længe kontohaveren er skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d, af indkomsten fra virksomheden. Ophører skattepligten kun midlertidigt, inden etablering har fundet sted, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, indrømme udsættelse med efterbeskatningen for en periode på indtil 3 år, således at efterbeskatning undlades, hvis kontohaveren inden udløbet af denne periode på ny bliver skattepligtig her i landet efter kildeskattelovens § 1. Udsættelse med efterbeskatningen kan dog ikke indrømmes for tiden efter udløbet af fristen for etablering, jf. § 8.

Stk. 3. Hvis en virksomhed i øvrigt ophører eller afhændes inden udløbet af det andet indkomstår efter etableringsåret, medregnes ikke hævede indskud og indskud, som er hævet i det indkomstår, hvori virksomheden er ophørt eller afhændet, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ophørs- eller afhændelsesåret. Bestemmelsen i § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Ministeren for skatter og afgifter eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan tillade, at de ikke hævede indskud opretholdes på de oprindelige vilkår, hvis kontohaveren inden 1 år efter afhændelsen eller ophøret på ny etablerer selvstændig virksomhed, jf. § 5.

- - -

10. I § 11 A, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Hvis den skattepligtige i dette indkomstår har været omfattet af personskattelovens § 24, finder 1. pkt. dog ikke anvendelse i det omfang, indskuddet og tillæg efter 1. pkt. kan rummes indenfor det beløb, der efter personskattelovens § 24 kunne fradrages ved opgørelsen af den personlige indkomst.«.

§ 11 A. Er der hævet midler af den etableringskonto, der er nævnt i § 4, uden at beløbet kan forlods afskrives på de aktiver, hvorpå der ifølge skemaet til pengeinstituttet skulle foretages en sådan afskrivning, medregnes beløbet med tillæg af 5 pct. for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, og indtil udløbet af det indkomstår, hvori midlerne er hævet, i den skattepligtige indkomst for førstnævnte indkomstår. Beskat-

ningen sker med satsen for almindelig indkomstskat efter personskatteovens § 6 og med satserne for de kommunale og amtskommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter for det indkomstår, hvor indskudsbeløbet m.v. medregnes i den skattepligtige indkomst.

§ 3

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 12. december 1988, som ændret ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 3 A, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Skattepligtige personer kan kun benytte henlæggelser til investeringsfonds til forlods afskrivning på aktiver i en virksomhed, såfremt den skattepligtige person i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af virksomheden.«

2. I § 3 A, stk. 5, indsættes efter »kan«: »med virkning for indkomstårene til og med 1990«.

§ 3 A. ---

Stk. 3. Skattepligtige personer kan kun benytte henlæggelser til investeringsfonds til forlods afskrivning på aktiver i en virksomhed, såfremt antallet af ejere af virksomheden er højst 10 og den skattepligtige person i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af virksomheden. Ministeren for skatter og afgifter eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan tillade, at henlæggelserne benyttes, selv om antallet af ejere i den selvstændige virksomhed overstiger 10, når særlige forhold taler herfor.

Stk. 4. Kravet om, at den skattepligtige skal deltage i virksomheden med personlig arbejdsindsats i ikke uvæsentligt omfang, gælder for det indkomstår, hvor henlæggelsen anvendes til forlods afskrivning, og for det følgende indkomstår. Bliver den skattepligtige uarbejdsdygtig som følge af alvorlig sygdom eller invaliditet efter, at midler er hævet og anvendt til forlods afskrivning, bortfalder kravet om personlig arbejdsindsats i den resterende del af perioden. Drives virksomheden af ægtefæller i forening, gælder reglen i 2. pkt., når en af ægtefællerne bliver uarbejdsdygtig. Hvis kun en af ægtefællerne driver virksomheden, gælder 2. pkt., når denne ægtefælle bliver uar-

bejdsdygtig. Kravet om personlig arbejdsindsats bortfalder tilsvarende i tilfælde af den skattepligtiges eller dennes ægtefælles død eller konkurs samt ved virksomhedsophør.

Stk. 5. Ministeren for skatter og afgifter kan tillade, at kravet om personlig arbejdsindsats efter stk. 3 og 4 fraviges, når særlige omstændigheder taler derfor og henlæggelse til investeringsfond er foretaget inden 17. maj 1983.

3. § 9, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»En foretagen investeringsfondshenlæggelse, der ikke anvendes som nævnt i § 3, stk. 1, kan hæves, selv om fristen efter § 6, stk. 2, ikke er udløbet.«

4. I § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres »ansøgning indgives« til: »beløbet hæves«.

§ 9. ---

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at en foretagen investeringsfondshenlæggelse ikke anvendes som nævnt i § 3, stk. 1, selv om fristen efter § 6, stk. 2, ikke er udløbet. I så fald medregnes det nævnte henlæggelsesbeløb med tillæg af 5 pct. for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil udløbet af det indkomstår, hvori ansøgning indgives, i den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret.

5. I § 10, stk. 2, udgår: »ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, tillade, at«, og »1 år« ændres til: »2 år«.

6. I § 10, stk. 3, udgår: »ministeren for skatter og afgifter tillade, at«, og »1 år« ændres til: »2 år«.

7. § 10, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. I tilfælde, hvor indehaveren af en erhvervsvirksomhed afgår ved døden, kan henlæggelsen overtages, ved skifte dog senest ved indgivelse af boopgørelsen, af en ægtefælle eller højst én arving efter afdøde på de for afdøde gældende betingelser.«

§ 10. ---

Stk. 2. Hvor erhvervsvirksomheden afhendes eller ophører, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, tillade, at henlæggelsen opretholdes på de

oprindelige vilkår, såfremt indehaveren inden 1 år efter afhændelsen eller ophøret overtager en anden virksomhed.

Stk. 3. Ophører skattepligten for en person eller et selskab, en forening eller fond m.v., kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at henlæggelsen opretholdes på de oprindelige vilkår, hvis personen, selskabet, foreningen eller fonden inden 1 år efter skattepligtsophøret på ny bliver fuldt skattepligtig eller begrænset skattepligtig af erhvervsvirksomhed.

Stk. 4. I tilfælde, hvor indehaveren af en erhvervsvirksomhed afgår ved døden, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, tillade, at henlæggelsen overtages af den efterlevende ægtefælle på de for afdøde gældende betingelser, såfremt virksomheden tilhørte fællesboet, og dette af den efterlevende ægtefælle overtages til hensidde i uskiftet bo. Hvor boet skiftes, kan tilsvarende tilladelse meddeles en enearving efter afdøde.

§ 4

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 481 af 9. august 1988, som ændret senest ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes efter nr. 1:

»1a) vederlag, der omfattes af ligningslovens § 5 C,«.

§ 4. Kapitalindkomst omfatter det samlede nettobeløb af

1) renteindtægter og renteudgifter,

---

2. § 10, stk. 5, 3. og 4. punktum, ophæves.

§ 10. ---

Stk. 5. For personer, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, nedsættes de beregnede skatter med skatteværdien af et personfradrag efter reglerne i stk. 1-3, hvis de skattepligtige indtægter er omfattet af kildeskattelovens § 43, stk. 1 eller stk. 2, litra b, c, d og f. Bestemmelserne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, i det omfang de skattepligtige indtægter beskattes efter reglerne i kildeskattelovens § 48 C. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan skatteministeren indrømme personfradrag efter reglerne i stk. 1-3, hvis

de skattepligtige indtægter er omfattet af kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra a, e, g og i. Det samme gælder, hvis de skattepligtige indtægter er omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d og e.

---

3. § 26, stk. 4, ophæves.

§ 26. ---

Stk. 4. Vedkommende ligningskommission - i København og på Frederiksberg vedkommende skattedirektorat - kan for indkomstårene 1987 og 1988 tillade, at personfradraget efter § 10 for en person, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, og som ikke ved indkomstårets udgang lever sammen med en ægtefælle, forhøjes efter 6. og 7. pkt. Det er en betingelse, at den skattepligtige godtgør at have børn, herunder stedbørn, adoptivbørn og plejebørn, som ved begyndelsen af det kalenderår, hvori skatten betales, er fyldt 17 år og er under uddannelse. Det er endvidere en betingelse, at barnet i indkomståret i overvejende grad forsørges af den skattepligtige. Amtsligningsrådet kan ændre de af ligningskommissionen truffne afgørelser. Ligningsrådet kan ændre de af amtsligningsrådet og af skattedirektoraterne for København og Frederiksberg truffne afgørelser. For indkomståret 1987 udgør forhøjelsen $\frac{2}{3}$ af det efter § 10 opgjorte personfradrag. For indkomståret 1988 udgør forhøjelsen $\frac{1}{3}$ af det efter § 10 opgjorte personfradrag.

§ 5

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 30. september 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 4. Nystiftede her i landet hjemmehørende selskaber og foreninger m.v. medtages første gang ved skatteansættelsen for det skatteår, som følger umiddelbart efter udløbet af første regnskabsperiode, og ansættes af indkomsten i hele denne regnskabsperiode uden hensyn til dens længde. På tilsvarende måde forholdes, når bestående selskaber og foreninger m.v., der hidtil ikke har været skattepligtige, overgår til skattepligtig virksomhed.

Stk. 2. Hvor særlige forhold gør sig gældende, kan første skatteansættelse af et selskab eller en forening m.v. med Ligningsrådets tilladelse foretages for et andet skatteår end nævnt i stk. 1.

2. § 5 B, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Reglerne i fondsbeskatningslovens §§ 16-19 finder anvendelse ved den første ansættelse, for hvilken en ændring som nævnt i stk. 1 har virkning.«

§ 5 B. Indtræder der for en forening, der hidtil har været beskattet efter § 1, stk. 1, nr. 3 a eller 4, eller efter stk. 2, 2. pkt., en sådan ændring, at beskatning fremtidig skal ske efter § 1, stk. 1, nr. 1-3, 5 eller 6, eller efter stk. 2, 1. pkt., får ændringen først virkning for foreningens skattepligt fra udløbet af det pågældende regnskabsår.

Stk. 2. Reglerne i § 35 A, stk. 3-7, finder anvendelse ved den første ansættelse, for hvilken en ændring som nævnt i stk. 1 har virkning.

3. § 6, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 6. Skattepligten for udenlandske selskaber og foreninger m.v., der i medfør af § 2, stk. 1, litra a), b) og f), undergives begrænset skattepligt her i landet, indtræder med det skatteår, som følger umiddelbart efter udløbet af den første periode, for hvilken der aflægges regnskab for den her i landet skattepligtige indkomst. Ansættelsen omfatter indkomsten i hele perioden uden hensyn til dens længde.

Stk. 2. Hvor særlige forhold gør sig gældende, kan første skatteansættelse med Ligningsrådets tilladelse foretages for et andet skatteår end nævnt i stk. 1.

4. I § 10, *stk. 1*, udgår », medmindre Ligningsrådet i særlige tilfælde tillader, at et andet indkomstår lægges til grund«.

§ 10. Som grundlag for skatteansættelsen for et givet skatteår for de i denne lov omhandlede selskaber og foreninger m.v. benyttes det indkomstår, der udløber i eller falder sammen med det foregående skatteår, med-

mindre Ligningsrådet i særlige tilfælde tillader, at et andet indkomstår lægges til grund.

5. § 35 ophæves.

§ 35. Bestemmelserne i denne lov finder første gang anvendelse ved skatteligningen for skatteåret 1962-63.

Stk. 2. For skatteårene 1962/63-1964/65 inkl. kan den indkomstskat, der pålægges de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte selskaber, ikke overstige det beløb, der fremkommer, når skatten beregnes efter følgende regler:

Skatteåret 1962-63: 12 pct. af den del af den skattepligtige indkomst, der ikke overstiger 5 pct. p.a. af den indbetalte aktiekapital eller andelskapital, og 48 pct. af resten af indkomsten.

Skatteåret 1963-64: 15 pct. af den del af den skattepligtige indkomst, der ikke overstiger 5 pct. p.a. af den indbetalte aktiekapital eller andelskapital, og 48 pct. af resten af indkomsten.

Skatteåret 1964-65: 18 pct. af den del af den skattepligtige indkomst, der ikke overstiger 5 pct. p.a. af den indbetalte aktiekapital eller andelskapital, og 48 pct. af resten af indkomsten.

Den indbetalte aktiekapital eller andelskapital opgøres på samme måde som ved beregningen af indkomstfradrag i § 17, stk. 2, (lovbekendtgørelse nr. 377 af 20. december 1961).

Stk. 3. For de i § 18, stk. 1, 1. punktum, omhandlede brugsforeninger beregnes indkomstskatten for skatteåret 1962-63 med 38 pct. af den skattepligtige indkomst med de i § 18, stk. 2 og 3, nævnte reguleringer.

Stk. 4. For skatteårene 1962/63-1965/66 inkl. beregnes indkomstskatten for de i § 1, stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte foreninger m.v. som følger:

Skatteåret 1962-63: 20 pct. af den skattepligtige indkomst. Skatteåret 1963-64: 25 pct. af den skattepligtige indkomst.

Skatteåret 1964-65: 30 pct. af den skattepligtige indkomst. Skatteåret 1965-66: 35 pct. af den skattepligtige indkomst.

Stk. 5. Skatteministeren kan efter ansøgning tillade, at bestemmelserne i stk. 4 finder tilsvarende anvendelse på de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte selskaber, såfremt den altovervejende del af aktie- eller andelskapitalen ejes af en af de i § 1, stk. 1, nr. 6, nævnte foreninger m.v.

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove

6. § 35 A, stk. 1, affattes således:

»For de efter reglerne i § 1, stk. 1, nr. 3, skattepligtige foreninger gælder de i stk. 2-3 nævnte overgangsregler. Det skatteår, for hvilket en forening første gang beskattes efter reglerne i nærværende lov, benævnes i det følgende overgangsskatteåret.«.

7. § 35 A, stk. 2, 3 og 7, ophæves.

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 2-3.

§ 35 A. For de efter reglerne i § 1, stk. 1, nr. 3, skattepligtige foreninger gælder de i stk. 2-7 nævnte overgangsregler.

Stk. 2. Foreningen kan til og med skatteåret 1971-72 vælge at lade sig beskatte efter reglerne i lovbekendtgørelse nr. 377 af 20. december 1961. Valget må træffes senest samtidig med udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for det pågældende skatteår. En forening, der er overgået til beskatning efter reglerne i nærværende lov, kan dog ikke for et senere skatteår vælge at blive beskattet efter de hidtil gældende regler. Det skatteår, for hvilket en forening første gang beskattes efter reglerne i nærværende lov, benævnes i det følgende overgangsskatteåret.

Stk. 3. For overgangsskatteåret indgår maskiner, inventar og lignende driftsmidler, som foreningen ejer ved indkomstårets begyndelse, i saldoværdien, jf. lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (afskrivningsloven), med den værdi, hvortil de er ansat i den formueopgørelse, der er lagt til grund ved foreningens skatteansættelse for det foregående skatteår. Dette beløb forhøjes med hele anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i første halvdel af indkomståret samt 50 pct. af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i sidste halvdel af indkomståret, og nedsættes med beløb, der i samme tidsrum er indvundet ved afståelse af driftsmidler, alt i overensstemmelse med reglerne i afskrivningsloven. For driftsmidler, der i indkomståret er anskaffet forud for den 1. januar 1967, forhøjes saldoværdien dog med hele anskaffelsessummen. Udgifter til forbedringer af driftsmidler behandles på samme måde som anskaffelsessummer. På den således fremkomne saldoværdi kan skattemæssig afskrivning foretages efter reglerne i afskrivningsloven. Opgørelsen af det beløb, der i henhold til afskrivningslovens § 2, stk. 2, skal overføres til nævnte indkomstår, foretages i overensstem-

melse med samme lovs § 2, stk. 5. Ved denne opgørelse skal der dog ikke ske nogen forhøjelse af saldoværdien for den del af anskaffelsessummen, der vedrører anskaffelser forud for den 1. januar 1967. Ejer foreningen ved indkomstårets begyndelse automobiler af den i afskrivningslovens § 6 A nævnte art, hvis anskaffelsessum overstiger 40.000 kr., er afskrivningsgrundlaget for hver af disse 40.000 kr. med fradrag af det beløb, hvormed det enkelte automobils anskaffelsessum er nedskrevet ved den formueopgørelse, der er lagt til grund ved skatteansættelsen for det foregående skatteår. Anskaffelsessummen for automobiler som nævnt i afskrivningslovens § 6 A, som er anskaffet i indkomstårets løb, kan afskrives i overensstemmelse med nævnte paragrafs stk. 3. Ejer foreningen ved indkomstårets begyndelse skibe, indgår disse i saldoværdien, jf. afskrivningslovens afsnit III, med den værdi, hvortil de er ansat i den formueopgørelse, der er lagt til grund ved skatteansættelsen for det foregående skatteår. I øvrigt beregnes saldoværdien for skibe og afskrivninger herpå i overensstemmelse med afskrivningslovens regler.

Stk. 4. For sådanne bygninger eller installationer, der i overensstemmelse med reglerne i lov om skattemæssige afskrivninger m.v. kan afskrives, og som er erhvervet (fuldført) forud for begyndelsen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for overgangsskatteåret, sker afskrivningen på grundlag af den værdi, hvormed den pågældende bygning eller installation indgik i foreningens formueopgørelse for skatteåret forud for overgangsskatteåret (forskelsværdien), reduceret med den del af beløbet, som svarer til forholdet mellem den forløbne tid af bygningens eller installationens afskrivningsperiode og den samlede afskrivningsperiode. Foreningen kan dog vælge at afskrive på grundlag af anskaffelsessummen, reduceret med den del af beløbet, som svarer til forholdet mellem den forløbne tid af bygningens eller installationens afskrivningsperiode og den samlede afskrivningsperiode. Det er en betingelse, at anskaffelsessummen dokumenteres at være højere end den i 1. punktum nævnte værdi.

Stk. 5. Skattemæssig afskrivning på bygninger eller installationer kan foretages i overensstemmelse med bestemmelserne i afskrivningsloven.

Stk. 6. (Ophævet).

Stk. 7. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for overgangsskatteåret optages varrelagre m.v. ved regnskabsårets slutning efter de for andre skatteydere gældende regler. Varrelagre m.v. ved regnskabsårets begyndelse indgår med den værdi, hvormed de indgik i det for det foregående skatteår opgjorte regnskab.

8. § 35 B ophæves.

§ 35 B. Når en forening i henhold til § 35 A, stk. 2, beskattes efter reglerne i lovbekendtgørelse nr. 377 af 20. december 1961, kan ingen del af de i indkomståret betalte, forfaldne skatter fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. For brugsforeninger som nævnt i lovbekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 3, udgør indkomstkatten 36 pct. af den skattepligtige indkomst som reguleret efter lovbekendtgørelsens § 18, stk. 2 og 3.

9. I § 35 C, stk. 1, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2«.

10. § 35 C, stk. 2 og 3, ophæves. Stk. 4-5 bliver herefter stk. 2-3.

§ 35 C. For de efter reglerne i § 1, stk. 1, nr. 2 a, skattepligtige sparekasser gælder de i stk. 2-4 nævnte overgangsregler. Det skatteår, for hvilket en sparekasse første gang beskattes efter reglerne i nærværende lov, benævnes i det følgende overgangsskatteåret.

Stk. 2. For overgangsskatteåret indgår maskiner, inventar og lignende driftsmidler, som sparekassen ejer ved indkomstårets begyndelse, i saldo værdien, jf. lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (afskrivningsloven), med den værdi, hvortil de er ansat i sparekassens officielle regnskab for det seneste år forud herfor. Dette beløb forhøjes med anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, og nedsættes med beløb, der i samme tidsrum er indvundet ved afståelse af driftsmidler, alt i overensstemmelse med reglerne i afskrivningsloven, jf. § 2 i lov om en ekstraordinær afskrivning og om forhøjede ordinære afskrivninger for 1975 og 1976. Udgifter til forbedringer af driftsmidler behandles på samme måde som anskaffelsessummer. På den således fremkomne saldo værdi kan skattemæssig afskrivning foretages efter reglerne i afskrivningsloven. Ejer sparekassen ved indkomstårets begyndelse automobiler af

den i afskrivningslovens § 6 A nævnte art, hvis anskaffelsessum overstiger 40.000 kroner, er afskrivningsgrundlaget for hver af disse 40.000 kroner, dog højst den værdi, hvortil det enkelte automobils anskaffelsessum er nedskrevet i sparekassens officielle status for det seneste år forud herfor. Anskaffelsessummen for automobiler som nævnt i afskrivningslovens § 6 A, som er anskaffet i indkomstårets løb, kan afskrives i overensstemmelse med nævnte paragrafs stk. 3. Ejer sparekassen ved indkomstårets begyndelse skibe, indgår disse i saldo værdien, jf. afskrivningslovens afsnit III, med den værdi, hvortil de er ansat i sparekassens officielle regnskab for det seneste år forud for indkomståret. I øvrigt beregnes saldo værdien for skibe og afskrivningen herpå i overensstemmelse med afskrivningslovens regler.

Stk. 3. Ved opgørelse af et i afskrivningslovens § 4, stk. 1, omhandlet tab på driftsmidler anskaffet forud for den 1. januar 1976 skal sparekassen som anskaffelsessum anvende den værdi, hvormed det pågældende driftsmiddel er indgået i saldo værdien, jf. ovenfor.

11. I § 35 F, stk. 1, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-3«.

12. § 35 F, stk. 2, ophæves. Stk. 3-4 bliver herefter stk. 2-3.

§ 35 F. For de efter reglerne i § 1, stk. 1, nr. 5 a, skattepligtige investeringsforeninger gælder de i stk. 2-4 nævnte overgangsregler. Det skatteår, for hvilket en investeringsforening første gang beskattes efter reglerne i nærværende lov, benævnes i det følgende overgangsskatteåret.

Stk. 2. For overgangsskatteåret indgår maskiner, inventar og lignende driftsmidler, som investeringsforeningen ejer ved indkomstårets begyndelse, i saldo værdien, jf. lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (afskrivningsloven), med deres handelsværdi. Dette beløb forhøjes med anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, og nedsættes med beløb, der i samme tidsrum er indvundet ved afståelse af driftsmidler, alt i overensstemmelse med reglerne i afskrivningsloven. Udgifter til forbedringer af driftsmidler behandles på samme måde som anskaffelsessummer. På den således fremkomne

saldoværdi kan skattemæssig afskrivning foretages efter reglerne i afskrivningsloven.

13. §§ 36-38 ophæves.

§ 36. Aktieselskaber m.v. der i henhold til de hidtil gældende regler om udbytteratebeskatning har været undergivet udbytterate-skattepligt, skal opgøre deres udbytte m.v. for skatteåret 1961-62 efter de i udskrivningsloven for dette skatteår givne regler, uanset om det indkomstår, der danner grundlag for denne opgørelse, også vil danne grundlag for indkomstansættelsen for skatteåret 1962-63 eller et senere skatteår.

§ 37. Aktieselskaber, der i medfør af de hidtil gældende regler har været sambeskattet for skatteåret 1961-62, skal særbeskattes fra og med skatteåret 1962-63, medmindre aktieselskaberne fremsætter begæring om at fortsætte sambeskatningen.

Stk. 2. Såfremt sambeskatningen ophører, skal der ved anvendelsen af bestemmelsen i § 15 i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959) forholdes som følger:

- a) Såfremt et eller flere af de sambeskattede aktieselskaber har haft underskud i det til grund for ansættelsen for skatteåret 1961-62 liggende indkomstår, kan dette underskud ikke overføres til skatteårene 1962-63 og 1963-64 i det omfang, hvori det ved opgørelsen af aktieselskabernes samlede indkomst er modregnet i overskud fra andre aktieselskaber. Hvor flere af de sambeskattede aktieselskaber har haft underskud, anses modregningen i overskud for at være sket i forhold til de pågældende aktieselskabers underskudsbeløb.
- b) Med hensyn til overførsel til skatteåret 1962-63 af underskud fra skatteåret 1960-61 forholdes som under a) angivet, dog at overførsel heller ikke kan ske, for så vidt angår underskud, der er bragt til fradrag ved opgørelsen af de sambeskattede aktieselskabers skattepligtige indkomst for skatteåret 1961-62.

Stk. 3. De foran om aktieselskaber givne regler finder tilsvarende anvendelse på de i § 1, stk. 1, nr. 2, nævnte selskaber.

§ 38. Deltagere i her i landet hjemmehørende partrederier, kommanditselskaber, kommanditaktieselskaber og andre selskaber, hvor en eller flere af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, skal, såfremt den pågældende sammenslutning for skatteåret 1961-62 har været ansat til statsskat efter bestemmelsen i § 2, nr. 5 a, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten med senere ændringer, for skatteåret 1962-63 undergives en særlig beskatning efter reglerne i stk. 2 og 3.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte beskatning omfatter halvdelen af de reserver, der er i behold hos selskabet m.v. ved udgangen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1961-62. Reserver, der er henlagt af beløb, som har været medregnet ved opgørelsen af deltagerens skattepligtige indkomst, medregnes dog ikke i denne forbindelse. Har selskabet m.v. for det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1961-62 eller for tidligere indkomstår, nedskrevet værdien af aktiver ved benyttelse af reserver, der ikke har været medregnet ved opgørelsen af deltagerens skattepligtige indkomst, omfatter beskatningen tillige halvdelen af de beløb, hvormed de pågældende aktiver er nedskrevet; dette gælder dog ikke, for så vidt det godtgøres, at nedskrivningen modsvares af konstateret tab på eller varig værdiforringelse af det nedskrevne aktiv.

Stk. 3. De enkelte deltagers andel i de reserver m.v., der efter reglerne i stk. 2 skal undergives beskatning, medregnes ved opgørelsen af de pågældendes skattepligtige særlige indkomst for skatteåret 1962-63, jf. lov om særlig indkomstskat m.v.

Stk. 4. Formuegenstande, som er i behold hos de i stk. 1 nævnte selskaber m.v. ved udgangen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1961-62, skal ved opgørelsen af deltagerens skattepligtige indkomster for skatteåret 1962-63 og følgende skatteår behandles, som om de var anskaffet af deltagerne til de beløb, hvortil de er erhvervet af selskabet m.v., og eventuelle skattemæssige afskrivninger, som selskabet m.v. har foretaget, skal anses for foretaget af deltagerne. Henlæggelser til investeringsfunds, som er foretaget af de nævnte selskaber m.v., og som henstår ubenyttede ved udgangen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1961-62, betragtes,

som om de var foretaget af deltagerne i de respektive henlæggelsesår.

Stk. 5. Uanset bestemmelserne i stk. 1-4 finder de hidtil gældende regler, herunder bestemmelserne om efteransættelse af selskabet m.v. og om indkomstbeskatning af likvidationsprovenu hos deltagerne, anvendelse i tilfælde, hvor det pågældende selskab m.v. er endeligt opløst eller overgået til skattefri virksomhed før begyndelsen af skatteåret 1962-63.

Stk. 6. Skatteministeren kan fritage for den i stk. 1-3 omhandlede særlige beskatning, når vedkommende selskab m.v. driver forsikringsvirksomhed og er optaget i forsikringsregisteret. Såfremt fritagelse meddeles, skal selskabet m.v. være undergivet de i denne lov indeholdte regler om indkomstbeskatning af aktieselskaber. De af deltagerne til selskabet m.v. indbetalte beløb sidestilles herved med indbetalt aktiekapital. Udlodninger til deltagere skal beskattes hos disse som aktieudbytte, ligesom reglerne i lov om særlig indkomstskat m.v. om fortjeneste eller tab ved afhændelse eller afståelse af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, ved afhændelse eller afståelse af tegningsret til sådanne værdipapirer eller ved udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber og andelsselskaber skal komme til anvendelse på andelene i selskabet m.v. Hvis fritagelse meddeles, kommer reglerne i stk. 4 ikke til anvendelse.

§ 6

I lov om afgift af arv og gave, jf. lovbekendtgørelse nr. 62 af 6. februar 1987, som ændret ved § 5 i lov nr. 360 af 1. juli 1988 og § 4 i lov nr. 373 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 A indsættes efter litra c som nyt litra:

»d) plejebørn, der har haft bopæl hos arvelader i en sammenhængende periode på mindst 5 år, når opholdet er begyndt, inden plejebarnet fyldte 15 år, og højst en af plejebarnets forældre har haft bopæl hos arveladeren sammen med plejebarnet,«.

Litra d - f bliver herefter litra e - g.

2. I § 2 A affattes *litra e*, der bliver litra f, således:

»f) personer, der har haft fælles bopæl med arvelader i de sidste to år før dødsfaldet, samt

personer, der tidligere har haft fælles bopæl med arvelader i en sammenhængende periode på mindst to år, når den fælles bopæl er ophørt alene på grund af institutionsanbringelse,«.

§ 2 A. Der svares arveafgift af arvelodden efter nedenstående skala, når arven tilfalder arveladerens

- a) ægtefælle (også den fraseparerede eller fraskilte),
- b) afkom,
- c) stedbørn og disses afkom,
- d) afdødt barns eller stedbarns ægtefælle (ikke den fraseparerede eller fraskilte),
- e) søskende, der har haft fælles bopæl med arveladeren i de sidste 2 år før dødsfaldet, eller hvor en mindst 2-årig fælles bopæl er ophørt alene på grund af institutionsanbringelse, men med bevarelse af økonomisk fællesskab af ikke uvæsentligt omfang mellem arvelader og arving, forudsat at både arveladeren og arvingen ved dødsfaldet var ugifte (herunder fraseparerede, fraskilte, enker og enkemænd),
- f) forældre, såfremt arveladeren var ugift (herunder frasepareret, fraskilt, enke eller enkemand) og ikke var fyldt 21 år.

---

3. § 3, stk. 5-7, ophæves.

§ 3. ---

Stk. 5. Hvis arvingen har indtaget et barns stilling i arveladerens hjem enten som plejebarn, eller fordi arvingen har opholdt sig i hjemmet sammen med den ene af sine forældre, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at arveafgiften svares efter samme afgiftsklasse som for arveladerens børn.

Stk. 6. Hvis arvingen ved arveladerens død i længere tid har hørt til dennes husstand eller været økonomisk afhængig af ham, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at arveafgiften svares efter en lavere afgiftsklasse end den, arvingens slægtskabsforhold til arveladeren vil betinge. Har arvingen i de sidste 5 år før arveladerens død hørt til dennes husstand eller været økonomisk afhængig af ham, og arvelodden ikke overstiger 2.000 kr., bortfalder arveafgiften.

Stk. 7. I øvrigt bortfalder alle hidtil ved lov eller bevilling hjemlede fritagelser for arveafgift, ligesom også den administrationen givne bemyndigelse til i visse tilfælde at tilstå ned-

sættelse i arveafgiften, jf. dog nedenfor § 9, stk. 2, og § 22, stk. 3.

4. § 15, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Skal en kapital, hvorpå der hviler rente-, indtægts- eller brugsnydelse, udredes fri for arveafgift, jf. § 21, stk. 3, kan boet vælge at betale afgiften af kapitalen straks, selv om afgift efter reglerne i stk. 1 og 2 først skulle betales senere. Afgiften beregnes da af værdien af kapitalen efter reglerne i § 17.«

5. § 15, stk. 5 og 6, ophæves.

§ 15. ---

Stk. 4. Er det i testamente fastsat, at rentenydelsen eller kapital, hvorpå der hviler rentenydelser, skal udredes fri for arveafgift, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at afgiften straks endeligt berigtiges af rentenydelser og kapitalbeløb, hvoraf afgift efter reglerne i stk. 1 og 2 først senere skulle betales.

Stk. 5. Afgiften beregnes da af kapitalværdien af den pågældende rentenydelse og for kapitalarvs vedkommende af værdien af retten til at få kapitalbeløbet udbetalt ved rentenydelsens ophør.

Stk. 6. For den kapitalberettigede bestemmes afgiftsprocenten efter arveloddens fulde størrelse.

6. I § 44, stk. 1, ændres »§ 2 A, 1. pkt., litra f« til: »§ 2 A, 1. pkt., litra g«.

§ 44. Samme afgift som af arv svares af gaver, der ydes til den med giveren samlevende ægtefælle, for så vidt gaven bliver særeje, til hans afkom, stedbørn og disses afkom, afdødt barns eller stedbarns ægtefælle (ikke den fraseparerede eller fraskilte) samt til hans forældre, stedforældre og bedsteforældre, hvad enten gaven gives som arveforskud eller ej. Uanset bestemmelsen i § 2 A, 1. pkt., litra g, svares gaveafgift af gaver til giverens forældre dog altid efter § 2 B. Ved afgiftsberegningen sidestilles adoptivforhold med ægte slægskabsforhold. Afgift erlægges også for gaver, der fremkommer ved køb eller anden retshandel, hvor modtageren ikke har ydet fuldt vederlag.

---

§ 7

I lov om beskatning af fortjeneste ved afstå-

else af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 558 af 16. september 1988, som ændret ved lov nr. 385 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Fortjeneste ved afståelse af én- og tofamilieshuse og ejerlejligheder skal ikke medregnes, hvis huset eller lejligheden har tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen.«

2. § 8, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

3. § 8, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Reglerne i stk. 1 gælder også for sommerhusejendomme o.lign., som ejeren eller dennes husstand har benyttet til privat formål i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen.«

4. § 8, stk. 4, der bliver stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Reglerne i stk. 1 gælder også ved afståelse af en anpart af en fast ejendom med mere end 2 beboelseslejligheder, såfremt anparten er forbundet med brugsret til en beboelseslejlighed i ejendommen, og lejligheden har tjent til bolig for ejeren af anparten eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet anparten.«

5. I § 8, stk. 5, der bliver stk. 4, affattes 1. pkt. således:

»Fortjeneste eller tab ved afhændelse eller afståelse af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, der er forbundet med brugsret til en beboelseslejlighed i en ejendom med mere end 2 beboelseslejligheder, medregnes ikke ved opgørelsen af skattepligtig almindelig eller særlig indkomst efter aktieavancebeskatningsloven, hvis lejligheden har tjent til bolig for ejeren af værdipapiret eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet værdipapiret.«

6. § 8, stk. 5, 3. pkt., ophæves.

7. I § 8, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres »stk. 4 og 5« til: »stk. 3 og 4«.

§ 8. Fortjenester ved afståelse af en- og tofamilieshuse og ejerlejligheder skal ikke med-

regnes, hvis ejeren eller dennes husstand har beboet huset eller lejligheden i mindst 2 år af det tidsrum, hvori den pågældende har ejet boligen. Med hensyn til en- og tofamiliehuse gælder denne fritagelse dog kun, såfremt

- 1) ejendommens samlede grundareal er mindre end 1.400 m² eller
- 2) der ifølge offentlig myndigheds bestemmelse ikke fra ejendommen kan udstykses grund til selvstændig bebyggelse eller
- 3) udstykning ifølge erklæring fra statsskattedirektoratet vil medføre væsentlig værdiforringelse af restarealet eller den bestående bebyggelse.

Stk. 2. Når ganske særlige omstændigheder foreligger, kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, indrømme hel eller delvis fritagelse i tilfælde, hvor betingelsen i stk. 1, 1. pkt., ikke er opfyldt.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 gælder også for sommerhusejendomme og lign., som ejeren eller dennes husstand har benyttet til privat formål i mindst 2 år af det tidsrum, hvori ejeren har ejet ejendommen.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1 og 2 gælder også ved afståelse af en anpart af en fast ejendom med mere end 2 beboelseslejligheder, såfremt anparten er forbundet med brugsret til en beboelseslejlighed i ejendommen og ejeren eller dennes husstand har beboet lejligheden i mindst 2 år af det tidsrum, hvori den pågældende har ejet anparten.

Stk. 5. Fortjeneste eller tab ved afhændelse eller afståelse af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, der er forbundet med brugsret til en beboelseslejlighed i en ejendom med mere end 2 beboelseslejligheder, medregnes ikke ved opgørelsen af skattepligtig almindelig eller særlig indkomst efter lov om beskattning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v., hvis ejeren af værdipapiret eller den pågældendes husstand har boet i lejligheden i mindst 2 år af det tidsrum, hvori den pågældende har ejet værdipapiret. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, såfremt der hører et bestemt grundareal til lejligheden. Endvidere finder stk. 2 tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Reglerne i stk. 4 og 5 gælder kun fortjeneste eller tab vedrørende den del af anparten eller værdipapiret, som svarer til den af sælgeren eller dennes husstand beboede lejlighed.

8. § 9, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Fradraget efter stk. 1 gives kun, hvis ejendommen har tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen.«

9. § 9, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»I disse tilfælde er det dog en betingelse, at ejeren eller dennes husstand havde beboet huset eller lejligheden i en del af eller hele den periode, hvori denne ejede den samlede ejendom.«

§ 9. Ved salg af ejendomme, der på afståelsestidspunktet helt eller delvis benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1, gives der et fradrag i den opgjorte fortjeneste efter stk. 2 og 3, såfremt afståelsen omfatter stuehuset. Samme fradrag gives ved afståelse af ejendomme, der indeholder én eller to selvstændige lejligheder, når ejendommen både tjener eller har tjent til bolig for ejeren og i væsentligt omfang benyttes erhvervsmæssigt, jf. vurderingslovens § 33, stk. 5.

Stk. 2. Fradraget efter stk. 1 gives kun, hvis ejeren eller dennes husstand har beboet ejendommen i mindst 2 år. Når ganske særlige omstændigheder foreligger, kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, give tilladelse til, at fradraget ydes, uanset at betingelsen i 1. pkt. ikke er opfyldt.

Stk. 3. Fradraget efter stk. 1 udgør den del af den opgjorte fortjeneste, som forholdsmæssigt svarer til den del af ejendomsværdien, som vurderingsrådet har henført til stuehuset med tilhørende grund og have, jf. vurderingslovens § 33, stk. 4, eller til ejerboligen, jf. vurderingslovens § 33, stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler om fordelingen af ejendomsværdien i tilfælde, hvor denne ikke er foretaget i forbindelse med vurderingen. Ejerboligandelen kan dog højst udgøre et grundbeløb på 486.400 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskatteovens § 20. Som beregningsgrundlag anvendes den senest forud for afståelsen ansatte ejendomsværdi, reguleret efter vurderingslovens § 2 A.

Stk. 4. Ved afståelse af en- og tofamiliehuse og ejerlejligheder, der tidligere har udgjort en del af en ejendom omfattet af stk. 1, gælder § 8. I disse tilfælde er det dog en betingelse, at ejeren eller dennes husstand havde beboet huset eller lejligheden i mindst 2 år af det tids-

rum, hvori den pågældende har ejet den samlede ejendom.

10. I § 14, stk. 4, ændres »§ 8, stk. 4, 5 og 6« til: »§ 8, stk. 3, 4 og 5«.

§ 14. ---

Stk. 4. Stk. 1, 2 og 3 gælder tilsvarende for fortjenester eller tab efter § 8, stk. 4, 5 og 6.

§ 8

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 555 af 16. september 1988, som ændret senest ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 B indsættes:

»§ 5 C. Vederlag for vedhængende eller godskrevne renter i forbindelse med overdragelse af rentebærende fordringer medregnes ved indkomstopgørelsen hos den, der har krav på vederlaget. Vederlaget fradrages ved indkomstopgørelsen hos den, der er forpligtet til at betale vederlaget. Vederlaget medregnes, henholdsvis fradrages, ved opgørelsen af den skattepligtiges renteindtægter for det indkomstår, hvori handelen afvikles. De til vederlaget svarende vedhængende eller godskrevne renter medregnes ved opgørelsen af den skattepligtiges renteindtægter for det indkomstår, hvori de forfalder til betaling.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for skattepligtige, der fordeler renteudgifter og renteindtægter på den måde, der er nævnt i § 5, stk. 5.«.

2. § 7 F, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) boligstøtte ydet efter lov om individuel boligstøtte samt efter § 19 i lov om boliger for ældre og personer med handicap.«.

3. § 7 F, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) tilskud efter § 37, stk. 1-2 og 4, § 40, stk. 1-2, § 44, stk. 2, § 44 a, stk. 2, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1-2, § 47, stk. 1, og § 62, stk. 2-3, i lov om byfornyelse og boligforbedring.«.

4. § 7 F, stk. 1, nr. 3, ophæves.

§ 7 F. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

- 1) boligstøtte ydet i henhold til lov om individuel boligstøtte,
- 2) tilskud efter § 37, stk. 1-3, § 40, stk. 1-2, § 44, stk. 2, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1-2, § 47, stk. 1, og § 62, stk. 2, i lov om byfornyelse og boligforbedring og
- 3) tilskud efter saneringslovens § 64 a, stk. 1, og § 64 b, stk. 1-2.

---

5. § 16 A, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Den regionale told- og skatteforvaltning, for København og Frederiksberg kommuners vedkommende dog skattedirektoratet, kan tillade, at beløb, der udloddes i forbindelse med en nedsættelse af aktiekapitalen eller andelskapitalen i et selskab, der ikke er under likvidation, fritages for beskatning efter reglerne i stk. 1. Fortjeneste eller tab ved den pågældende udlodning behandles i så fald efter de almindelige regler om beskatning af fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v.

Stk. 3. Finder udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber og andelselskaber sted forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, kan den regionale told- og skatteforvaltning, for København og Frederiksberg kommuners vedkommende dog skattedirektoratet, tillade, at de udbetalte beløb eller en del af disse ikke skal medregnes i modtagerens skattepligtige almindelige indkomst, når særlige omstændigheder taler derfor. I så fald behandles de beløb, der fritages for almindelig indkomstbeskatning, efter de almindelige regler om beskatning af fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v.

Stk. 4. Den regionale told- og skatteforvaltnings, henholdsvis skattedirektoratets, afgørelse efter stk. 2 og 3 kan indbringes for den centrale told- og skatteforvaltning, hvis afgørelse ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 16 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst medregnes udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, herunder den i § 17 A i loven om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. omhandlede skattegodtgørelse. Til udbytte henregnes alt, hvad der af selskabet udloddes til aktionærer eller andelshavere, med undtagelse af friaktier og friandele samt udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses.

Stk. 2. Skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan tillade, at beløb, der udloddes i forbindelse med en nedsættelse af aktiekapitalen eller andelskapitalen i et selskab, der ikke er under likvidation, fritages for beskatning efter reglerne i stk. 1. Fortjeneste eller tab ved den pågældende udlodning behandles i så fald efter samme regler som fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier og andelsbeviser til andre end det selskab, der har udstedt de pågældende værdipapirer.

6. § 16 B, stk. 1, affattes således:

»Afstår en person, der er omfattet af den i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2–3, nævnte personkreds, aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, herunder konvertible obligationer, samt tegningsret til sådanne værdipapirer til det selskab, der har udstedt de pågældende værdipapirer, medregnes afståelsessummen i den pågældendes skattepligtige almindelige indkomst, jf. dog stk. 6.«.

7. § 16 B, stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Beskatning af afståelsessummen efter stk. 1 finder ikke sted, hvis

- 1) den pågældende afstår samtlige aktier m.v.,
- 2) den pågældende er skattepligtig efter aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 5,
- 3) den pågældende og dennes ægtefælle efter afståelsen er uden indflydelse på selskabets generalforsamling eller i selskabets bestyrelse eller direktion på grundlag af valg, aftale, vedtægt, fondsfundats eller lignende, og
- 4) den pågældende og dennes ægtefælle efter afståelsen tilsvarende er uden indflydelse i selskaber, der er forbundne med selskabet som moder-, datter- eller søsterselskab.

Stk. 7. Den regionale told- og skatteforvaltning, for København og Frederiksberg kommuners vedkommende dog skattedirektoratet, kan tillade, at afståelsessummen fritages for beskatning efter stk. 1. Den regionale told- og skatteforvaltnings, henholdsvis skattedirektoratets, afgørelse kan indbringes for den centrale told- og skatteforvaltning, hvis afgørelse ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 8. Ligningsrådet kan tillade, at afståelsessummen fritages for beskatning efter stk. 2, 4 og 5. Ligningsrådets afgørelse kan indbringes for skatteministeren.

Stk. 9. I de tilfælde, hvor der meddeles dispensation efter stk. 7–8, behandles fortjeneste eller tab ved afståelsen efter de almindelige regler om beskatning af fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v.«.

Stk. 7 bliver herefter stk. 10.

§ 16 B. Afstår en aktionær eller andelshaver aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, herunder konvertible obligationer, samt tegningsret til sådanne værdipapirer til det selskab, der har udstedt de pågældende værdipapirer, medregnes afståelsessummen i den pågældendes skattepligtige almindelige indkomst. Dette gælder ikke ved afståelse af aktier m.v., der kun kan tilbagesælges til selskabet efter § 31, stk. 2, i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. Det er dog en betingelse, at medarbejderaktionæren ikke er hovedaktionær i selskabet efter § 4, stk. 2–3, i lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v.

Stk. 2. Afstår en aktionær eller andelshaver aktier m.v. som nævnt i stk. 1 til et selskab, forening eller fond, der er eller i det pågældende indkomstår bliver indehaver af 25 pct. eller derover (holdingselskabet) af aktiekapitalen i det selskab, der har udstedt aktierne (datterselskabet), medregnes afståelsessummen i overdragerens skattepligtige almindelige indkomst. Den del af afståelsessummen, der vederlægges med aktier i holdingselskabet, beskattes dog efter loven om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v.

Stk. 3. Stk. 2 finder kun anvendelse for personer,

- 1) hvis overdrageren eller dennes ægtefælle beholder aktier i datterselskabet eller i holdingselskabet,
- 2) hvis overdrageren eller dennes ægtefælle i forbindelse med aktieafståelsen erhverver aktier i holdingselskabet eller i datterselskabet, eller
- 3) hvis overdrageren eller dennes ægtefælle på tidspunktet for overdragelsen kan udøve en væsentlig indflydelse i et af de nævnte selskaber på grundlag af aktiebesiddelse m.v. eller på grundlag af aftale, vedtægt, fondsfundats eller lignende.

Stk. 4. Har en aktionær m.v., der er skattepligtig efter stk. 2–3, inden for de 5 senest forgående indkomstår afstået aktier i datterselskabet til holdingselskabet, medregnes afståelsessummen for disse aktier ligeledes i den

skattepligtige almindelige indkomst for de pågældende indkomstår. En eventuel beskatning efter reglerne om beskatning og fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. ophæves. Stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Hvis et selskab afstår aktier, finder stk. 2 og 4 kun anvendelse, hvis en person eller dennes ægtefælle ved afståelsen havde en væsentlig indflydelse i det selskab, der afstår aktierne, og på samme tidspunkt havde en væsentlig indflydelse i holdingselskabet. Stk. 2 og 4 finder tilsvarende anvendelse, hvis aktierne afstås til den i 1. pkt. nævnte person eller dennes ægtefælle, der ved afståelsen havde en væsentlig indflydelse i det selskab, der afstår aktierne. Hvis afståelsessummen herefter skal medregnes i den skattepligtige indkomst for det selskab, der har afstået aktierne, finder selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, ikke anvendelse i de seneste 3 indkomstår forud for afståelsen.

Stk. 6. Skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan tillade, at afståelsessummen fritages for beskatning efter stk. 1, 2, 4 og 5. Fortjeneste eller tab ved afståelsen behandles i så fald efter samme regler som fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v. til andre end de i stk. 1 og 2 nævnte selskaber.

Stk. 7. Stk. 1-5 finder ikke anvendelse, såfremt aktier m.v. afstås til et selskab i likvidation i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses.

§ 9

I lov om afgift af renter af forbrugslån, jf. lovbekendtgørelse nr. 286 af 3. maj 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) Vederlag, der fradrages efter ligningslovens § 5 C. Overstiger vederlag for vedhængende eller godskrevne renter i forbindelse med obligationshandler de samlede obligationsrenter, som er forfaldet i afgiftsåret, fremføres det overskydende beløb til det følgende afgiftsår. Fremføring kan dog kun finde sted, hvis afgiftsgrundlaget er positivt.«.

§ 3. Afgiften udgør 20 pct. af afgiftsgrundlaget. Dette opgøres som de afgiftspligtige renteudgifter, jf. stk. 2-5, nedsat med de i stk. 6

nævnte renteindtægter. Med afgiftspligtige renteudgifter sidestilles:

- 1) Beløb omfattet af virksomhedsskattelovens § 11, stk. 4, sidste pkt.
- 2) Udgifter til provisioner for lån og kaution m.v. for den skattepligtiges gæld, jf. ligningslovens § 8, stk. 3.

---

2. § 3, stk. 6, nr. 1, affattes således:

»1) Samlede renteindtægter, herunder renter efter ligningslovens § 5 C, stk. 1, sidste pkt.«.

§ 3. ---

Stk. 6. De afgiftspligtige renteudgifter nedsættes med den afgiftspligtiges renteindtægter. Renteindtægter efter denne lov omfatter:

- 1) Samlede renteindtægter.
- 2) Aktieudbytte, jf. ligningslovens § 16 A, dog ikke udbytte af aktier, hvoraf der beregnes afkast efter § 6 a.
- 3) Skattegodtgørelse af aktieudbytte efter nr. 2, jf. selskabsskattelovens § 17 A.
- 4) Beregnet kapitalafkast, jf. virksomhedsskattelovens § 7, beregnet kapitalafkast af fysiske erhvervsaktiver efter § 6 og beregnet afkast af aktier efter § 6 a.

---

3. I § 4 indsættes efter »indkomstår«: », jf. dog § 3, stk. 1, nr. 3.«.

§ 4. Renteindtægter og renteudgifter indgår i opgørelsen af afgiftsgrundlaget med de beløb, hvormed de indgår i opgørelsen af kapitalindkomst efter personskattelovens § 4 for det pågældende indkomstår.

§ 10

I lov om særlig indkomstskat m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 900 af 21. december 1987, ophæves § 17, stk. 3.

§ 17. ---

Stk. 3. Finder udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber og andelsselskaber sted forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, når særlige omstændigheder taler derfor, tillade, at de udbetalte beløb eller en del af disse ikke skal medregnes i modtagerens skattepligtige almindelige indkomst. I så fald behandles de beløb, der

fritages for almindelig indkomstbeskatning, efter reglerne i lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v.

§ 11

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 554 af 16. september 1988, som ændret senest ved lov nr. 385 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 6, ændres »§ 8, stk. 3« til: »§ 8, stk. 2«.

§ 16. ---

Stk. 6. Ved beregningen efter stk. 1, 1. pkt., af boets aktiver ved dødsfaldet bortses fra fast ejendom, der før dødsfaldet kunne være solgt skattefrit efter § 8, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller § 8, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1 eller 2, eller § 9, stk. 4, jf. § 8, stk. 1, nr. 1 eller 2, i lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom. Ved beregningen af aktiverne og nettoformuen ved dødsfaldet medregnes ikke overskydende skat, restskat og særlig indkomstskat vedrørende afdødes indkomst for det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted. Det samme gælder med hensyn til den formueskat, som afdøde har betalt i dette indkomstår. Overskydende skat, restskat og særlig indkomstskat vedrørende afdøde eller længstlevende ægtefælle for det forudgående indkomstår medregnes heller ikke, medmindre der inden dødsfaldet er givet meddelelse om skattebeløbet.

2. § 64 A ophæves.

§ 64 A. Det beløb, som den enkelte kommune og amtskommune efter § 64, stk. 2 og 7, kan

forlange udbetalt af statskassen i månederne oktober–december 1983, nedsættes efter reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Nedsættelsen beregnes med følgende procenter af beløbet:

For Københavns og Frederiksberg kommuner	14 pct.
For øvrige kommuner	12 pct.
For amtskommuner	17 pct.

Stk. 3. De forskelsbeløb, der er nævnt i § 64, stk. 3, og som vedrører kalenderåret 1983, udbetales i deres helhed til de enkelte kommuner og amtskommuner den 1. november 1984.

3. I § 65, stk. 1, ændres », jf. ligningslovens § 16 B, stk. 1.« til: »omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1 eller stk. 6.«.

§ 65. I forbindelse med enhver vedtagelse om udbetaling eller godskrivning af udbytte af aktier eller andele i her i landet hjemmehørende indregistrerede aktieselskaber eller andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital, skal vedkommende selskab, medmindre andet er fastsat i medfør af stk. 4, indeholde 30 pct. af det samlede udbytte. Indeholdelse med 30 pct. skal endvidere foretages i den samlede udbetaling eller godskrivning i forbindelse med selskabets opkøb af egne aktier m.v., jf. ligningslovens § 16 B, stk. 1. Til udbytte henregnes alt, hvad der af selskabet udloddes til aktionærer eller andels-havere, med undtagelse af friaktier og friandele samt udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses. Bestemmelsen i § 46, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Det indeholdte beløb benævnes »udbytteskat«.
